

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 663 din 30 octombrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.040/2018. — Hotărâre privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0854 Fălticeni	7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
341/2018. — Ordin al președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare pentru aprobarea Ghidului de securitate nucleară privind pregătirea re tehnologizării instalațiilor nucleare	8-10
1.673/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Vâlcea	11-26
1.853/2018. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea Normelor specifice pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă și modificarea și completarea unor regulamente și instrucțiuni din domeniul feroviar	27-30
ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
99/2018. — Hotărâre privind acordarea vizei anuale pentru desfășurarea activităților de audit financiar, altele decât auditul statutar, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România, începând cu anul 2019	31-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 663**

din 30 octombrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Geanin-Loredan Buraga în Dosarul nr. 250/40/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.765D/2017.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate, asistat de avocatul Tudor Vasile, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 362D/2018, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în același dosar.

4. La apelul nominal răspunde avocatul Tudor Vasile, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public și reprezentantul autorului excepției sunt de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 362D/2018 la Dosarul nr. 1.765D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, dintr-o nouă perspectivă, cea a încălcării principiului proporționalității și a accesului liber la justiție, în componenta referitoare la dreptul la o instanță. Principiul proporționalității trebuie avut în vedere și de legiuitor în reglementarea sancțiunilor incompatibilităților. Astfel, susține că sancțiunea pentru incompatibilitate prevăzută de textul de lege criticat nu trebuie aplicată automat, fără a se ține cont de gravitatea faptei, întrucât, altfel, există riscul de a se aplica sancțiuni disproporționate. Susține că, dacă sancțiunea

este adecvată scopului urmărit de legiuitor, ea nu este necesară, pentru că acest scop poate fi atins și prin controlul instanței de contencios administrativ. Constituția garantează, în art. 126 alin. (6), controlul judecătoresc al actelor administrative, însă acesta presupune existența unei competențe depline a instanțelor de contencios administrativ, iar nu a unei competențe limitate doar la a lua act de incompatibilitatea constatată prin act administrativ. Astfel, ar trebui ca instanța de contencios administrativ să aibă competența deplină de a se pronunța cu privire la întreaga stare de fapt și să aibă și competența de a anula actul respectiv.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 28 aprilie 2017 și prin Încheierea din 7 martie 2018, pronunțate în Dosarul nr. 250/40/2017, **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Geanin-Loredan Buraga, într-o cauză având ca obiect anularea Ordinului din 3 ianuarie 2017, emis de prefectul județului Botoșani, prin care s-au constatat încetarea de drept a mandatului său de primar al comunei Mihălășeni și decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică pe o perioadă de trei ani, având în vedere raportul de evaluare emis de Agenția Națională de Integritate, rămas definitiv prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție din 7 decembrie 2016, raport prin care s-a constatat existența stării de incompatibilitate.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.765D/2017,** autorul acesteia susține că supremația Constituției asigură respectarea drepturilor și libertăților persoanelor și impune înlăturarea oricărui viciu de neconstituționalitate. Consacrând un principiu caracteristic oricărui regim politic democratic, art. 3 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează dreptul oricărei persoane de a fi aleasă și, odată aleasă, dreptul de a-și exercita mandatul, iar eventualele restricții ale acestor drepturi trebuie să urmărească un scop legitim și să fie proporționale cu scopul urmărit (Comisie, Decizia din 21 mai 1997, pronunțată în Cauza *Gantchev împotriva Bulgariei*; Hotărârea din 11 iunie 2002, pronunțată în Cauza *Selim Sadak și alții împotriva Turciei*). Totodată, potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, principiul proporționalității impune ca, în toate cazurile, actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce

este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, astfel încât, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconvenientele cauzate prin aceasta nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (Cauza C-189/01 *Jippes și alții*, Hotărârea din 12 iulie 2001, paragraful 81; Cauza C-558/07 *S.P.C.M. s.a.*, Hotărârea din 7 iulie 2009, paragraful 41; Cauza C-379/08 și C-380/08 *ERG s.a.*, Hotărârea din 9 martie 2010, paragraful 86; Cauza C-343/09 *Afton Chemical Limited*, Hotărârea din 8 iulie 2010, paragraful 45). Principiul proporționalității impune existența unei legături perceptibile între sancțiune și comportament, fiind inacceptabile caracterul automat și nediferențiat al unei interdicții și lipsa oricărei analize a proporționalității din partea instanțelor (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Calmanovici împotriva României*, paragraful 153). O interdicție globală care se aplică în mod automat indiferent de natura sau gravitatea faptei și de situația personală depășește marja de apreciere acceptabilă (Cauza *Hirst împotriva Regatului Unit*). Conform principiului proporționalității, principiu integrat conținutului normativ al drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, orice măsură luată trebuie să fie adecvată — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, necesară — adică să nu depășească ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului și proporționată — corespunzătoare scopului urmărit (deciziile Curții Constituționale nr. 266 din 21 mai 2013, nr. 462 din 17 septembrie 2014 și nr. 279 din 23 aprilie 2015). Aplicând principiul proporționalității, se susține că dreptul la exercitarea mandatului este inclus în dreptul de a fi ales, care este un drept fundamental. Încetarea de drept a mandatului și interdicția de a nu mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, scopul urmărit de legiuitor fiind unul legitim, respectiv asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale (Decizia Curții Constituționale nr. 562 din 12 iulie 2016). Dispozițiile de lege criticate, prin care se aduc restrângeri dreptului de a fi ales, sub aspectul componentei dreptului la exercitarea mandatului, sunt, *in abstracto*, adecvate îndeplinirii scopului urmărit.

10. Referitor la caracterul necesar al măsurii încetării de drept a mandatului și al aplicării automate a interdicției de a mai ocupa o funcție eligibilă pentru o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, autorul excepției consideră că se depășește ceea ce este necesar pentru realizarea scopului urmărit. Astfel, scopul legitim ar putea fi îndeplinit și în cazul în care măsura nu ar fi aplicată de drept și în mod automat, fără nicio diferențiere, ci ar fi supusă controlului de proporționalitate exercitat în mod real și efectiv de către instanța de judecată. În consecință, măsura nu apare ca fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, neexistând un raport rezonabil, de echilibru, între cerințele de interes general referitoare la exercitarea funcțiilor și demnităților publice și protecția drepturilor fundamentale individuale, care impune ca exercițiul dreptului la exercitarea mandatului să nu fie atins în mod excesiv sau arbitrar în lipsa unei analize a proporționalității între sancțiune, comportament și gravitatea faptei. Încetarea de drept a mandatului și decăderea electivă sunt sancțiuni juridice care nu trebuie să fie însă aplicate în mod automat, ci în funcție de gravitatea faptelor și actelor materiale care sunt incompatibile cu funcția exercitată. Faptele de incompatibilitate trebuie să prezinte un anumit grad de intensitate, de gravitate, care să justifice sancțiunea juridică. Nu este de admis ca mandatul unei persoane care ocupă o funcție eligibilă să înceteze de drept pentru încălcări minore ale regulilor în materie de incompatibilități care nu au avut și nu au produs niciun efect negativ asupra activității exercitate în cadrul

funcției și demnității publice și care nu pot produce nici în viitor asemenea efecte. Din același considerent, nici sancțiunea decăderii prevăzută de art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 nu ar trebui aplicată în cazul unor fapte nesemnificative, dreptul de a fi ales, care include și dreptul de a exercita mandatul, fiind un drept fundamental esențial, care trebuie să fie exercitat în conformitate cu art. 37 alin. (1) din Constituție. Nu poate fi justificat un sistem care aplică o privire de eligibilitate în mod global și obligatoriu tuturor aleșilor locali care au încălcat obligațiile legale privind conflictul de interese sau starea de incompatibilitate, care aplică sancțiunea privării de dreptul de a fi ales în mod automat, indiferent de natura sau gravitatea faptei, de circumstanțele reale sau personale (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Hirst împotriva Regatului Unit*, paragrafele 70 și 82). Privarea de eligibilitate în mod automat, fie și temporar, pentru existența unei incompatibilități, nu ar putea fi considerată necesară într-o societate democratică în care trebuie să prevaleze principiul preeminenței dreptului, care include drepturi esențiale, precum drepturile electorale. Privarea automată de dreptul de a fi ales nu corespunde unei nevoi sociale imperioase și aduce atingere puterii suverane a electoratului. Se susține că decăderea automată din mandat prin simpla încălcare a unor reguli de incompatibilitate, fără a exista și un control de proporționalitate a acestei măsuri, constituie o încălcare a drepturilor electorale și a principiului proporționalității, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

11. În final, autorul excepției arată că nu a exercitat în mod efectiv și real funcția de administrator, astfel încât simpla înscriere în registrul comerțului a calității de administrator, neurmată însă de exercitarea efectivă a acestei funcții, în condițiile în care societatea nu și-a desfășurat activitatea, nu este de natură să afecteze în mod real transparența în exercitarea demnității publice. Scopul Legii nr. 176/2010, respectiv prevenirea corupției instituționale, nu a fost afectat din moment ce funcția de administrator nu a fost exercitată niciodată, iar societatea comercială nu și-a desfășurat activitatea.

12. În **Dosarul nr. 362D/2018**, autorul excepției susține că prevederile de lege criticate contravin, în esență, dreptului de acces liber la justiție, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 192 din 3 aprilie 2014 și nr. 369 din 30 mai 2017. Dreptul la exercitarea unei căi de atac rezultă, în mod evident, din conținutul dispozițiilor art. 129 din Constituție, sintagma „*în condițiile legii*” referindu-se doar la regulile privind exercitarea acestei căi de atac, reguli referitoare la termen, instanța competentă și procedura de judecată. Dispozițiile art. 20 din Constituție impun prioritatea de aplicare a reglementărilor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale, Curtea Constituțională statuând că „art. 20 alin. (1) din Constituție impune interpretarea art. 21 privind accesul liber la justiție din Legea fundamentală prin prisma înțelesului dat acestui drept de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 233 din 15 februarie 2011). Totodată, „prevederile Convenției europene fac parte din ordinea juridică internă a statelor semnatare, acest aspect implicând obligația pentru judecătorul național de a asigura efectul deplin al normelor acesteia, asigurându-le preeminența” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 724 din 1 iunie 2010). Art. 6 paragraful 1 din Convenție cere ca reclamantul să-și vadă cauza analizată de un tribunal ce corespunde definiției europene a „instanței”. Prin „instanță” se înțelege un organism judiciar cu jurisdicție deplină, care trebuie să exercite un control complet de legalitate, care trebuie să fie competent să examineze toate chestiunile de fapt și de drept relevante cauzei și să reformeze deciziile autorității administrative (Hotărârea din 23 octombrie 1995, pronunțată în Cauza *Schmautzer împotriva Austriei*, Hotărârea din 28 iunie

1990, pronunțată în Cauza *Obermeier împotriva Austriei*, Hotărârea din 21 septembrie 1993, pronunțată în Cauza *Zumbotel împotriva Austriei*, Hotărârea din 13 februarie 2003, pronunțată în Cauza *Chevrol împotriva Franței*). Controlul judecătorului nu trebuie limitat la o simplă examinare a motivației faptelor și la corectitudinea procedurii, întrucât dreptul de acces la un tribunal ar fi golit de conținut. O limitare a competenței judecătorului prin legarea acestuia de constatările de fapt și de drept ale autorităților administrative, cu excluderea aprecierii oportunității sancțiunii sau a posibilității de a revizui și anula deciziile administrative, inclusiv prin aplicarea principiului proporționalității, nu satisface exigențele de acces la o instanță cu jurisdicție deplină (Hotărârea din 3 martie 2004, pronunțată în Cauza *Silvester's Horeca Service împotriva Belgiei*).

13. De asemenea, se invocă dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție, potrivit cărora controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, este garantat. Un asemenea control trebuie însă să fie complet și deplin, iar nu unul formal, prin care judecătorul doar să ia act de constatările de fapt și de drept ale emitentului actului administrativ, validându-l. Având în vedere principiul preeminenței dreptului, se susține că a avea acces la justiție, dar numai pentru a-ți vedea respinsă acțiunea în condițiile în care instanța de judecată exercită doar un control pur formal asupra actului administrativ de încetare a mandatului, iar nu un control deplin asupra tuturor chestiunilor de fapt și de drept, inclusiv din perspectiva proporționalității, nu corespunde exigențelor art. 6 paragraful 1 din Convenție, privind dreptul de acces la o instanță cu jurisdicție deplină. Din această perspectivă, judecata acțiunii în contencios administrativ, exercitată în temeiul art. 69 alin. (4) și (5) din Legea nr. 215/2001, nu corespunde exigențelor constituționale în sensul că nu asigură o protecție efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale, în condițiile în care sancțiunea încetării de drept a mandatului și decăderea din dreptul de a mai exercita o funcție publică operează în mod automat, iar instanța de judecată se transformă într-un „simplu votant pozitiv al ordinului emis de prefect”. Din acest motiv, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 constituie obstacole în exercitarea dreptului de acces liber la justiție, fiind contrare dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece limitează exercițiul procesual al judecătorului de contencios administrativ și independența sa în realizarea actului de justiție, accesul la justiție fiind doar unul teoretic și iluzoriu.

14. **Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia, în sensul că legiuitorul poate stabili sancțiuni cu privire la încălcarea prevederilor legale privind regimul incompatibilităților, iar imposibilitatea efectuării unui control asupra proporționalității sancțiunii de către instanța judecătorească nu încalcă prevederile constituționale invocate.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul**, în Dosarul nr. 1.765D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 483 din 21 noiembrie 2013 și nr. 418 din 3 iulie 2014. În Dosarul nr. 362D/2018, Guvernul nu și-a exprimat punctul de vedere.

17. **Avocatul Poporului**, în Dosarul nr. 1.765D/2017, precizează că își păstrează punctul de vedere exprimat în deciziile nr. 483 din 21 noiembrie 2013, nr. 391 din 2 iulie 2014 și nr. 167 din 17 martie 2015, în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate. În Dosarul nr. 362D/2018, Avocatul Poporului nu și-a exprimat punctul de vedere.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent la ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, având următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2) din Legea nr. 393/2004: *„Calitatea de primar și, respectiv, de președinte al consiliului județean încetează, de drept, înainte de expirarea duratei normale a mandatului în următoarele cazuri: [...] b) incompatibilitate;”*.

— Art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010: *„Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate.”*

21. Curtea reține că, prin Decizia nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, soluționând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, raportate la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) și art. 16, a constatat că dispozițiile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale în măsura în care sintagma *„aceeași funcție”* se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege. Însă, în prezenta cauză, prevederile art. 25 din Legea nr. 176/2010 sunt criticate din altă perspectivă, autorul excepției neinvocând neconstituționalitatea sintagmei *„aceeași funcție”*, cuprinsă de aceste norme, ci neconstituționalitatea sancțiunii decăderii din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică.

22. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5), potrivit căruia *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”*, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 37 alin. (1) privind dreptul de a fi ales, art. 53 privind restrângerea

exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, se susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 6 paragraful 1, privind dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a acestora, prin Decizia nr. 175 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 10 iunie 2016. De asemenea, dispozițiile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin Decizia nr. 638 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015, Decizia nr. 562 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 3 noiembrie 2016, sau prin Decizia nr. 229 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 6 iulie 2017, Curtea respingând, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

24. Cu privire la critica referitoare la încălcarea dreptului de a fi ales, prin Decizia nr. 562 din 12 iulie 2016, paragraful 13, Curtea, invocând jurisprudența sa în materie, a reținut, în esență, că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale. Curtea a reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca normele constituționale privind dreptul de a fi ales. De asemenea, prin Decizia nr. 229 din 6 aprilie 2017, paragraful 31, Curtea a reținut că dreptul de a exercita în mod netulburat funcția dobândită ca urmare a opțiunii electorale nu este un drept absolut, fiind protejat de prevederile Constituției atât timp cât se realizează cu respectarea condițiilor prevăzute de aceasta și de legi, iar consecințele legale pe care le antrenează nerespectarea condițiilor de exercitare a unei funcții nu pot fi considerate o restrângere a exercițiului acelei funcții, astfel că nu poate fi reținută încălcarea prevederilor art. 37 din Constituție.

25. Referitor la critica privind încălcarea accesului liber la justiție, prin dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004, prin Decizia nr. 175 din 29 martie 2016, paragrafele 21—26, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate stabilesc reguli privind încetarea mandatului de primar, în cazul constatării stării de incompatibilitate. Astfel, în caz de incompatibilitate, mandatul primarului încetează înainte de termen, în temeiul legii, respectiv al art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 și al art. 69 alin. (2) din Legea nr. 215/2001. În cazul încetării înainte de termen a mandatului de primar, prefectul emite un ordin prin care constată această împrejurare, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 393/2004. În același sens, prevederile art. 69 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 stabilesc că

prefectul, prin ordin, ia act de încetarea mandatului de primar. Corelând prevederile art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 cu ansamblul reglementărilor în materie, cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, legiuitorul a stabilit obligația Agenției Naționale de Integritate de a comunica prefectului raportul de evaluare prin care s-a reținut starea de incompatibilitate a primarului.

26. Pe de altă parte, Curtea a reținut că dispozițiile art. 69 alin. (4) din Legea nr. 215/2001 și ale art. 91 alin. (5) din Legea nr. 161/2003, asigurând respectarea liberului acces la justiție, dau posibilitatea primarului de a contesta ordinul prefectului în fața instanței de contencios administrativ. În aceste condiții, Curtea a constatat că normele de lege criticate atribuie prefectului rolul de a „constata”, respectiv de „a lua act” de încetarea mandatului de primar, în caz de incompatibilitate. Așadar, în acest caz, prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar și prefect. Curtea a constatat că ordinul emis de prefect, în temeiul acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se astfel raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice.

27. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 126 din Constituție, privind instanțele judecătorești, Curtea a constatat, prin Decizia nr. 175 din 29 martie 2016, paragraful 27, că, în vederea eliminării arbitrarului și posibilității exercitării unei puteri discreționare, abuzive a prefectului în această materie, prevederile art. 69 alin. (4) și (5) din Legea nr. 215/2001 asigură controlul judecătoresc al ordinului prefectului, în deplină concordanță cu art. 126 alin. (6) din Constituție și art. 11 din Carta europeană a autonomiei locale.

28. În ceea ce privește dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, privind calitatea legii, respectiv claritatea și previzibilitatea acesteia, prin Decizia nr. 175 din 29 martie 2016, paragrafele 30 și 31, Curtea a reținut că, prin Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că însemnătatea noțiunii de previzibilitate depinde în mare măsură de contextul prevederii legale, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. Instanța europeană a mai reținut că, dat fiind principiul generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că „una din tehnicile tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive și că numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulilor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație”. Ca atare, ținând cont de acestea, Curtea a constatat că cele trei acte normative, respectiv Legea nr. 161/2003, Legea nr. 176/2010 și Legea nr. 393/2004, cuprind norme clare, precise și previzibile, iar aplicarea lor coroborată oferă suficiente repere pentru ca destinatarul acestora — în cazul de față primarul — să înțeleagă sensul lor, putând să își adapteze conduita acestora.

29. Referitor la pretinsa încălcare a principiului proporționalității, prevăzut de art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 339 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 18 august 2017, paragraful 23, Curtea a reținut că stabilirea cazului de incompatibilitate nu constituie, în realitate, o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, ci o garanție de natură să confere o autoritate morală de necontestat persoanelor care îndeplinesc funcții publice, prin asigurarea imparțialității, protejarea interesului social și evitarea conflictului de interese (a se vedea în acest

sens Decizia nr. 304 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013). Ca atare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de art. 53 din Legea fundamentală și, prin urmare, norma constituțională invocată nu are incidență în cauză.

30. Referitor la susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit cărora nu există un control deplin care să poată fi exercitat de către instanța judecătorească asupra situației de fapt, Curtea reține că acestea sunt neîntemeiate, deoarece, așa cum a statuat în jurisprudența sa, stabilirea în concret a stării de incompatibilitate a alesului local revine instanței judecătorești, care, cu prilejul soluționării acțiunii formulate împotriva raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, analizează particularitățile fiecărei spețe, în lumina dispozițiilor legale cu incidență în materie, astfel încât soluția dispusă să corespundă scopului legii de asigurare a imparțialității, de protejare a interesului social și evitare a conflictului de interese. În acest sens sunt Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din 13 mai 2016, și Decizia nr. 774 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 16 martie 2017.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

32. Pentru aceleași argumente, Curtea constată că nu sunt încălcate nici celelalte dispoziții din Constituție invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

33. În plus, Curtea reține că, în același dosar în care a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate ce formează obiectul Dosarului nr. 1.765D/2017, Tribunalul Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, „în sensul de a lămuri ce fel de control poate efectua instanța de contencios administrativ asupra ordinului prefectului prin care se constată încetarea de drept, înainte de termen, a mandatului de primar.” Respingând, ca inadmisibilă, sesizarea, prin Decizia nr. 69 din 9 octombrie 2017, paragraful 52, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor

chestiuni de drept a reținut că sancțiunea prevăzută de art. 25 din Legea nr. 176/2010 „operează automat atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege, fără a fi necesar un act de autoritate prin care să se constate intervenită decăderea. Norma legală are ca efect interdicția pentru persoana vizată de a ocupa o funcție dintre cele menționate în textul legii, această interdicție putând să îi fie opusă, în temeiul simplei declarări a stării de incompatibilitate, ori de câte ori persoana respectivă își manifestă intenția de a accede la o funcție de această natură, fără a mai fi necesar ca prefectul să se fi pronunțat cu privire la acest aspect. Faptul că în ordinul prin care prefectul constată că a încetat de drept mandatul de primar sunt enunțate aceste consecințe juridice este lipsit de relevanță, decăderea decurgând oricum din lege, independent de poziția prefectului cu privire la această sancțiune, iar instanța de judecată nu ar putea înlătura aceste consecințe pe criterii de oportunitate, întrucât ar încălca principiul separației puterilor în stat, substituindu-se puterii legislative”. Totodată, s-a reținut că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de autorul excepției nu se referă la situații comparabile cu cea din speță. De asemenea, la paragraful 55 al acestei decizii, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut că, „în speță, este vorba de încetarea mandatului de primar ca urmare a constatării unei situații nelegale imputabile persoanei (starea de incompatibilitate) și de interdicția de a mai ocupa funcții eligibile pe o perioadă de trei ani”, fiind „nerelevant faptul că încetarea de drept a mandatului și decăderea din dreptul de a mai ocupa funcții eligibile se aplică în mod automat pentru toate situațiile de incompatibilitate, opțiunea legiuitorului situându-se în marja de apreciere a statului, acesta fiind în drept să considere că, ori de câte ori au fost încălcate normele privind incompatibilitatea, persoana vinovată nu mai poate fi investită cu exercițiul autorității publice o perioadă limitată de timp”. În același sens s-a invocat Hotărârea din 21 octombrie 2014, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Cauza *Naidin împotriva României*, prin care s-a apreciat că o interdicție de ocupare a unei funcții publice aplicată în mod automat tuturor persoanelor cu privire la care s-a constatat că au avut calitatea de lucrători sau colaboratori ai fostei securități este conformă cu Convenția, inclusiv sub aspectul proporționalității.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Geanin-Loredan Buraga în Dosarul nr. 250/40/2017 al Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali și ale art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 octombrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind actualizarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului pentru un imobil aflat în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0854 Fălticeni

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a finalizării unor lucrări de investiții și reevaluării, a imobilului cu nr. MFP 34894, aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0854 Fălticeni, potrivit datelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 28 decembrie 2018.
Nr. 1.040.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0854 Fălticeni, a cărui valoare de inventar se modifică în urma realizării unor lucrări de investiții și reevaluării

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul	Valoarea de inventar actualizată (lei)
34894	8.19.01	45—23	Județul Suceava	Ministerul Afacerilor Interne — Unitatea Militară 0854 Fălticeni (CUI) 4244679	11.876.891,72

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMISIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE

ORDIN

pentru aprobarea Ghidului de securitate nucleară privind pregătirea re tehnologizării instalațiilor nucleare

În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 729/2018 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,

având în vedere art. 5 alin. (1) și art. 35 lit. a) din Legea nr. 111/1996 privind desfășurarea în siguranță, reglementarea, autorizarea și controlul activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Referatul nr. 16.897 din 5.12.2018,

președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Ghidul de securitate nucleară privind pregătirea re tehnologizării instalațiilor nucleare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare,
Alexandru Eremia

București, 12 decembrie 2018.
Nr. 341.

ANEXĂ

G H I D

de securitate nucleară privind pregătirea re tehnologizării instalațiilor nucleare

CAPITOLUL I Domeniu, scop, definiții

SECȚIUNEA 1 Domeniu și scop

Art. 1. — Prin prezentul ghid se stabilesc recomandările Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, denumită în continuare *CNCAN*, privind pregătirea re tehnologizării instalațiilor nucleare.

Art. 2. — Recomandările din prezentul ghid se aplică titularilor de autorizație pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare care au luat decizia implementării unor activități de re tehnologizare complexe, în cadrul unei opriri cu o durată mai mare decât opririle planificate de rutină.

Art. 3. — Recomandările din prezentul ghid se aplică următoarelor categorii de instalații nucleare:

- centrale nucleare electrice;
- reactoare de cercetare;
- reactoare de demonstrație;
- reactoare nucleare pentru producerea de energie și izotopi pentru scopuri medicale;

e) alte instalații nucleare pentru care *CNCAN* recomandă aplicarea acestui ghid în procesul de autorizare.

SECȚIUNEA a 2-a Definiții

Art. 4. — (1) Termenii utilizați în prezentul ghid sunt definiți în normele de securitate nucleară emise de *CNCAN*, cu excepția acelor ale căror definiții se regăsesc în textul prezentului ghid.

(2) Prin *re tehnologizarea unei instalații nucleare*, în sensul prezentului ghid, se înțelege reparația capitală, modernizarea și îmbunătățirea, prin înlocuirea și/sau modificarea unor echipamente sau sisteme ale instalației, în scopul extinderii semnificative a duratei de exploatare a acesteia, în conformitate cu analizele de securitate nucleară și evaluările de inginerie; re tehnologizarea creează oportunitatea îmbunătățirii securității nucleare la nivelul cerut de reglementările și standardele moderne, inclusiv prin utilizarea celor mai noi soluții tehnice și cunoștințe din domeniul proiectării și exploatarei instalațiilor nucleare; re tehnologizarea nu presupune schimbarea în ansamblu a tehnologiei instalației nucleare.

(3) Abrevierea SSCE se utilizează pentru a face referire în mod generic la sistemele, structurile, componentele și echipamentele unei instalații nucleare, inclusiv software-ul pentru instrumentație și control.

CAPITOLUL II

Recomandări generale privind pregătirea activităților de re tehnologizare

Art. 5. — Se recomandă ca titularul de autorizație să stabilească și să transmită spre evaluare la CNCAN strategia și planul de re tehnologizare pentru instalația nucleară, în variantele preliminare, cu cel puțin 5 ani înainte de data la care se intenționează începerea efectivă a activităților de re tehnologizare.

Art. 6. — (1) Strategia de re tehnologizare va menționa obiectivele activităților de re tehnologizare și principalele direcții de acțiune avute în vedere pentru planificarea și implementarea re tehnologizării în condiții optime.

(2) Planul de re tehnologizare pentru o instalație nucleară va conține cel puțin informațiile specificate în anexa la prezentul ghid.

(3) În situația în care, la emiterea inițială a planului de re tehnologizare, nu sunt disponibile toate informațiile specificate în anexa la prezentul ghid, se va menționa în plan modul în care se va asigura obținerea acestora în timp util pentru buna desfășurare a activităților de re tehnologizare.

(4) Planul de re tehnologizare pentru instalația nucleară se va actualiza anual, până la începerea efectivă a activităților de re tehnologizare.

Art. 7. — (1) La elaborarea planului de re tehnologizare pentru instalația nucleară, titularul de autorizație va lua în considerare cel puțin următoarele aspecte:

a) necesitatea îmbunătățirii securității nucleare, prin alinierea, în măsura în care este fezabil, la cele mai noi standarde și bune practici internaționale curente în domeniul securității nucleare;

b) asigurarea măsurilor adecvate pentru continuarea exploatarei instalației nucleare în condiții de securitate nucleară, rezultate ca necesare din managementul îmbătrânirii și revizuirea periodică a securității nucleare;

c) starea fizică a SSCE, ținând cont de toate informațiile relevante disponibile, inclusiv de înregistrările privind bazele de proiectare, calificarea la condiții de mediu, calificarea la evenimente externe, procedurile de operare, inspecțiile, verificările, reparațiile, modificările, testele, îmbătrânirea și/sau obsolescența, analizele/studiile de securitate nucleară, rezultatele activităților de cercetare și experiența de exploatare internă și internațională, inclusiv fiabilitatea în exploatare și condițiile anormale recurente;

d) necesitatea înlocuirii SSCE pentru care marjele de securitate nucleară s-au diminuat semnificativ și care nu pot fi înlocuite în opririle planificate de rutină;

e) necesitatea înlocuirii sistemelor, echipamentelor și componentelor uzate moral, pentru care nu se mai găsesc piese de schimb și/sau care au înregistrat o performanță scăzută în exploatare, în baza rezultatelor de monitorizare a performanțelor de fiabilitate a SSCE;

f) necesitatea implementării de modificări de proiect identificate ca oportune pentru îmbunătățirea securității nucleare și/sau protecției la radiații ionizante, conform cu standardele industriale moderne în domeniul proiectării și exploatarei instalațiilor nucleare și care nu pot fi realizate în cadrul unor opriri planificate de rutină;

g) bazele de autorizare pentru instalația nucleară respectivă;

h) reglementările, codurile și standardele aplicabile;

i) rezultatele celei mai recente revizuirii periodice a securității nucleare;

j) experiența națională și internațională în implementarea activităților de re tehnologizare pentru instalații nucleare similare, cu documentarea lecțiilor învățate din aceste proiecte și a modului în care acestea sunt utilizate efectiv de titularul de autorizație pentru a-și îmbunătăți propriile planuri, proceduri și pregătirea personalului;

k) activitățile pentru care sunt necesare expertiză tehnică de specialitate și/sau scule, dispozitive, echipamente și instrumente speciale, care nu sunt disponibile în cadrul organizației titularului de autorizație, care trebuie implementate cu implicarea directă a proiectanților și fabricanților originali ai SSCE sau al unor companii specializate a căror capacitate tehnică este recunoscută oficial de proiectanții și fabricanții originali ai SSCE, în măsura în care acest lucru este practic posibil;

l) necesitatea de a utiliza sistematic conceptul de client inteligent, prin dezvoltarea și menținerea, în cadrul organizației proprii, a personalului care deține calificările, expertiza și experiența necesare pentru utilizarea standardelor curente și pentru stabilirea specificațiilor tehnice, respectiv pentru evaluarea și pentru verificarea independentă, în măsura în care acest lucru este practic posibil, a lucrărilor efectuate în beneficiul său de organizații externe, în cadrul re tehnologizării instalației nucleare, cu scopul de a se asigura că acestea respectă toate cerințele aplicabile;

m) necesitățile de pregătire specifică a personalului propriu și a personalului furnizorilor de servicii, pentru implementarea activităților de re tehnologizare, inclusiv pregătirea practică utilizând machete, acolo unde este necesar;

n) procesul de identificare și raportare a condițiilor anormale/neconformităților cu impact asupra activităților de re tehnologizare;

o) documentarea adecvată a tuturor activităților de re tehnologizare și păstrarea înregistrărilor aferente;

p) necesitatea de a actualiza raportul final de securitate nucleară.

(2) La elaborarea planului de re tehnologizare pentru instalația nucleară, titularul de autorizație va lua în considerare faptul că re tehnologizarea trebuie să conserve și să îmbunătățească proiectul, fără să schimbe intenția de proiectare.

CAPITOLUL III

Prevederi generale privind utilizarea ghidului

Art. 8. — (1) Titularii de autorizație pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare, care au luat decizia de a implementa activități de re tehnologizare, vor informa CNCAN în acest sens, cu respectarea termenelor prevăzute în prezentul ghid.

(2) Aplicarea recomandărilor din prezentul ghid se verifică de către CNCAN în cadrul procesului de evaluare, în vederea aprobării, a planului de re tehnologizare, transmis conform cerințelor de autorizare pentru faza de exploatare.

Art. 9. — Se recomandă ca titularii de autorizație pentru instalațiile nucleare aflate în faza de exploatare, care au luat decizia să efectueze activități de re tehnologizare, să elaboreze și să transmită la CNCAN spre evaluare un plan cu măsurile necesare pentru aplicarea recomandărilor din prezentul ghid, în termen de un an de la intrarea în vigoare a ghidului.

Art. 10. — Anexa face parte integrantă din prezentul ghid.

CONȚINUTUL MINIM al planului de re tehnologizare pentru o instalație nucleară

Planul de re tehnologizare pentru o instalație nucleară va conține cel puțin următoarele informații:

1. scopul și domeniul activităților de re tehnologizare;
2. analiza experienței de exploatare la nivel național și internațional pentru re tehnologizarea unor instalații similare;
3. principalele etape ale activităților de re tehnologizare și, pe măsură ce se definitivează, planul detaliat al activităților/logica de execuție a activităților, cu indicarea momentelor de timp la care se intenționează începerea, respectiv finalizarea activităților respective și cu precizarea stărilor în care se va afla instalația pe perioada re tehnologizării;
4. limitele și condițiile tehnice de operare stabilite pe perioada re tehnologizării instalației nucleare pentru asigurarea funcțiilor de securitate nucleară, pentru diferitele stări în care se va afla instalația;
5. lista SSCE care trebuie înlocuite și/sau modificate, criteriile de selecție a acestora și detaliile privind înlocuirile echivalente și modificările de proiect planificate, împreună cu analiza experienței de exploatare la nivel național și internațional privind înlocuirea SSCE selectate;
6. lista SSCE care urmează a fi păstrate și exploatate în continuare fără modificări, criteriile utilizate pentru decizia de păstrare a lor, detaliile privind managementul îmbătrânirii și estimarea duratei de viață în instalație a acestora, precum și analiza interfețelor și interacțiunilor acestora cu SSCE care vor fi înlocuite;
7. identificarea analizelor de securitate nucleară care trebuie revizuite pentru a ține cont atât de înlocuirile, respectiv modificările SSCE, cât și de îmbătrânirea SSCE care nu vor fi înlocuite, precum și programul de actualizare al analizelor de securitate nucleară;
8. măsurile pentru actualizarea listei datelor utilizate în analizele de securitate nucleară;
9. identificarea activităților de demontare, construcție, montaj, înlocuire, modificare, inspecție, reparație, verificare, testare, supraveghere etc. pentru SSCE afectate de activitățile de re tehnologizare, inclusiv activitățile de golire, aerisire, curățare și reumplere a sistemelor tehnologice, împreună cu planurile și procedurile de lucru aferente;
10. măsurile de conservare/protejare, supraveghere, întreținere, inspecție, testare și verificare, pe durata re tehnologizării instalației nucleare, a SSCE neafectate de activitățile de re tehnologizare, planurile și procedurile de lucru aferente;
11. identificarea modificărilor de proiect temporare ale SSCE, necesare pentru implementarea activităților de re tehnologizare;
12. lista testelor necesare pentru repunerea în funcțiune a SSCE afectate de activitățile de re tehnologizare, procedurile de testare și criteriile de acceptare pentru garantarea funcționării în siguranță a instalației nucleare după re tehnologizare, împreună cu detalii privind justificarea selecției testelor și

criteriilor de acceptare, ținând cont de analiza experienței de exploatare relevante la nivel național și internațional;

13. lista de coduri și standarde aplicate în activitățile de re tehnologizare;
14. procesele și procedurile sistemului de management al titularului de autorizație aplicate pentru planificarea, implementarea, evaluarea și controlul activităților de re tehnologizare, astfel încât să se asigure îndeplinirea tuturor cerințelor aplicabile;
15. schimbările organizaționale preconizate în vederea implementării activităților de re tehnologizare;
16. modul în care se va asigura suficient personal calificat în toate domeniile relevante pentru activitățile de re tehnologizare, pe arii specifice de activitate, prin pregătirea personalului propriu, prin recrutarea de experți și/sau prin obținerea de asistență externă din partea unor organizații cu experiență practică în implementarea unor proiecte similare;
17. lista potențialilor furnizori de servicii și produse identificați;
18. planul de supraveghere ce urmează a fi implementat de titularul de autorizație pentru verificarea activităților furnizorilor de servicii și produse pentru activitățile de re tehnologizare;
19. analiza pericolelor radiologice și măsurile de protecție împotriva radiațiilor ionizante pentru personalul implicat în activitățile de re tehnologizare;
20. analiza pericolelor pentru securitatea și sănătatea în muncă pe perioada re tehnologizării și a măsurilor de protecție aferente;
21. analiza pericolelor pentru protecția mediului pe perioada re tehnologizării instalației nucleare și a măsurilor de protecție aferente;
22. modificările planurilor și procedurilor de protecție la incendiu pe perioada re tehnologizării instalației nucleare;
23. managementul deșeurilor radioactive rezultate din activitățile de re tehnologizare;
24. modificările sistemelor și procedurilor de protecție fizică pe perioada re tehnologizării instalației nucleare, dacă este necesar;
25. modificările planurilor și procedurilor de urgență pe perioada re tehnologizării instalației nucleare, dacă este necesar;
26. evaluarea impactului potențial al activităților de re tehnologizare a instalației nucleare asupra altor instalații nucleare de pe același amplasament;
27. identificarea instalațiilor, echipamentelor, dispozitivelor etc. speciale, necesare pentru implementarea în condiții optime a re tehnologizării instalației nucleare, care trebuie construite sau localizate temporar pe amplasamentul acesteia și care pot interacționa cu instalațiile existente pe amplasament;
28. actualizarea raportului final de securitate nucleară pentru instalația nucleară;
29. estimarea și asigurarea resurselor financiare necesare implementării cu succes a activităților de re tehnologizare.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 15 unități administrativ-teritoriale din județul Vâlcea**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 15 unități administrativ-teritoriale din județul Vâlcea, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Alunu — sectoarele cadastrale nr. 51, 66, 67, 68, 69, 70 și 77;

b) unitatea administrativ-teritorială Băbeni — sectorul cadastral nr. 41;

c) unitatea administrativ-teritorială Berbești — sectoarele cadastrale nr. 31, 32, 33, 34, 46, 47, 48, 49, 50, 57, 58, 59 și 67;

d) unitatea administrativ-teritorială Dănicei — sectoarele cadastrale nr. 88, 92 și 94;

e) unitatea administrativ-teritorială Ghioroiu — sectoarele cadastrale nr. 25, 32, 43, 44, 53 și 59;

f) unitatea administrativ-teritorială Lonești — sectoarele cadastrale nr. 88, 93 și 94;

g) unitatea administrativ-teritorială Lăpușata — sectoarele cadastrale nr. 34 și 40;

h) unitatea administrativ-teritorială Măldărești — sectorul cadastral nr. 7;

i) unitatea administrativ-teritorială Milcoiu — sectoarele cadastrale nr. 4, 5, 24 și 27;

j) unitatea administrativ-teritorială Nicolae Bălcescu — sectoarele cadastrale nr. 25, 26, 27, 28, 29, 33, 34, 44 și 51;

k) unitatea administrativ-teritorială Oțeșani — sectorul cadastral nr. 13;

l) unitatea administrativ-teritorială Popești — sectoarele cadastrale nr. 8 și 13;

m) unitatea administrativ-teritorială Scundu — sectoarele cadastrale nr. 20 și 21;

n) unitatea administrativ-teritorială Vaideeni — sectoarele cadastrale nr. 30, 31, 32, 33, 34 și 35;

o) unitatea administrativ-teritorială Voicești — sectoarele cadastrale nr. 3, 10, 12, 13, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 29, 30 și 34.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—15 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—15*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 10 decembrie 2018.

Nr. 1.673.

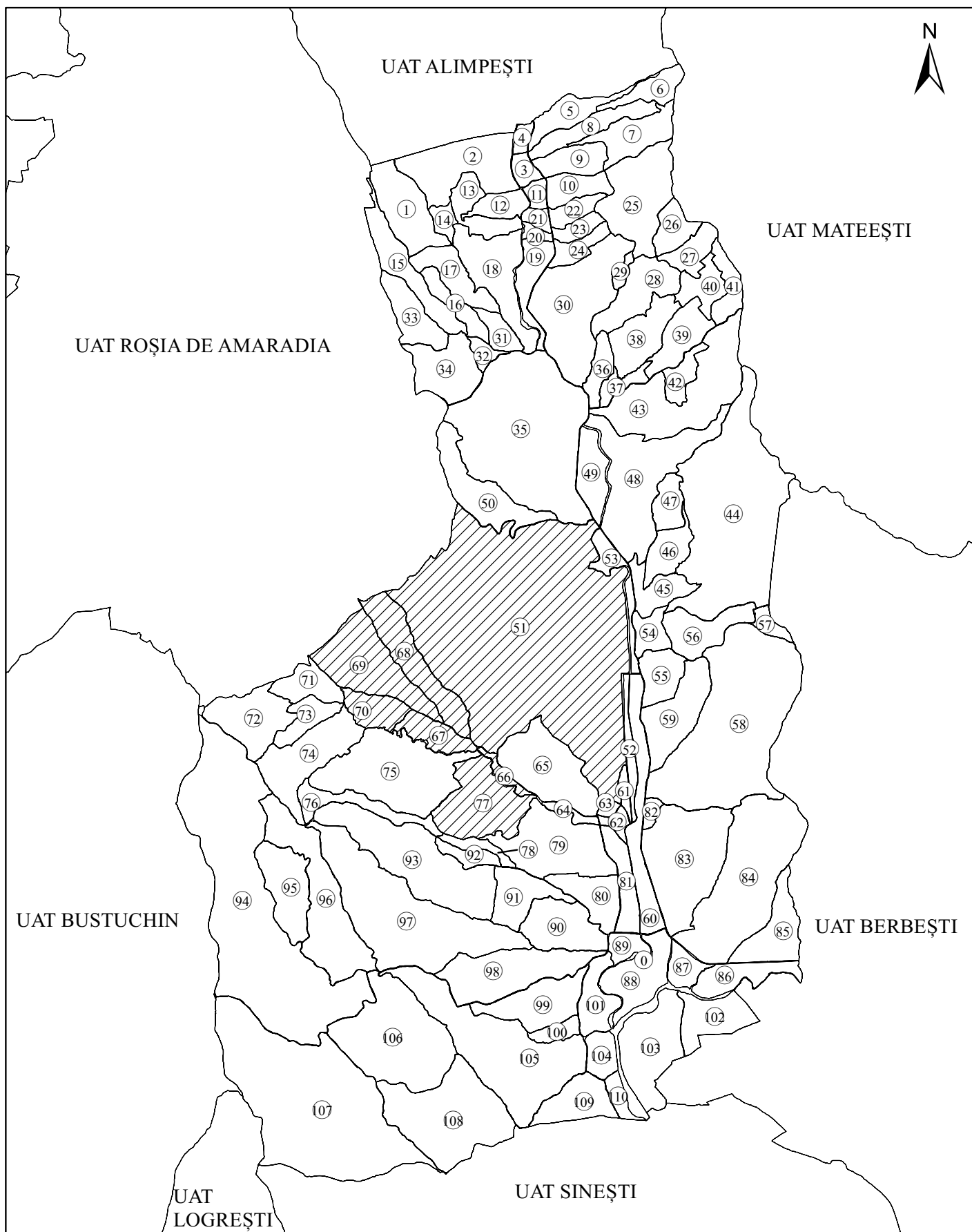
*) Anexele nr. 1—15 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

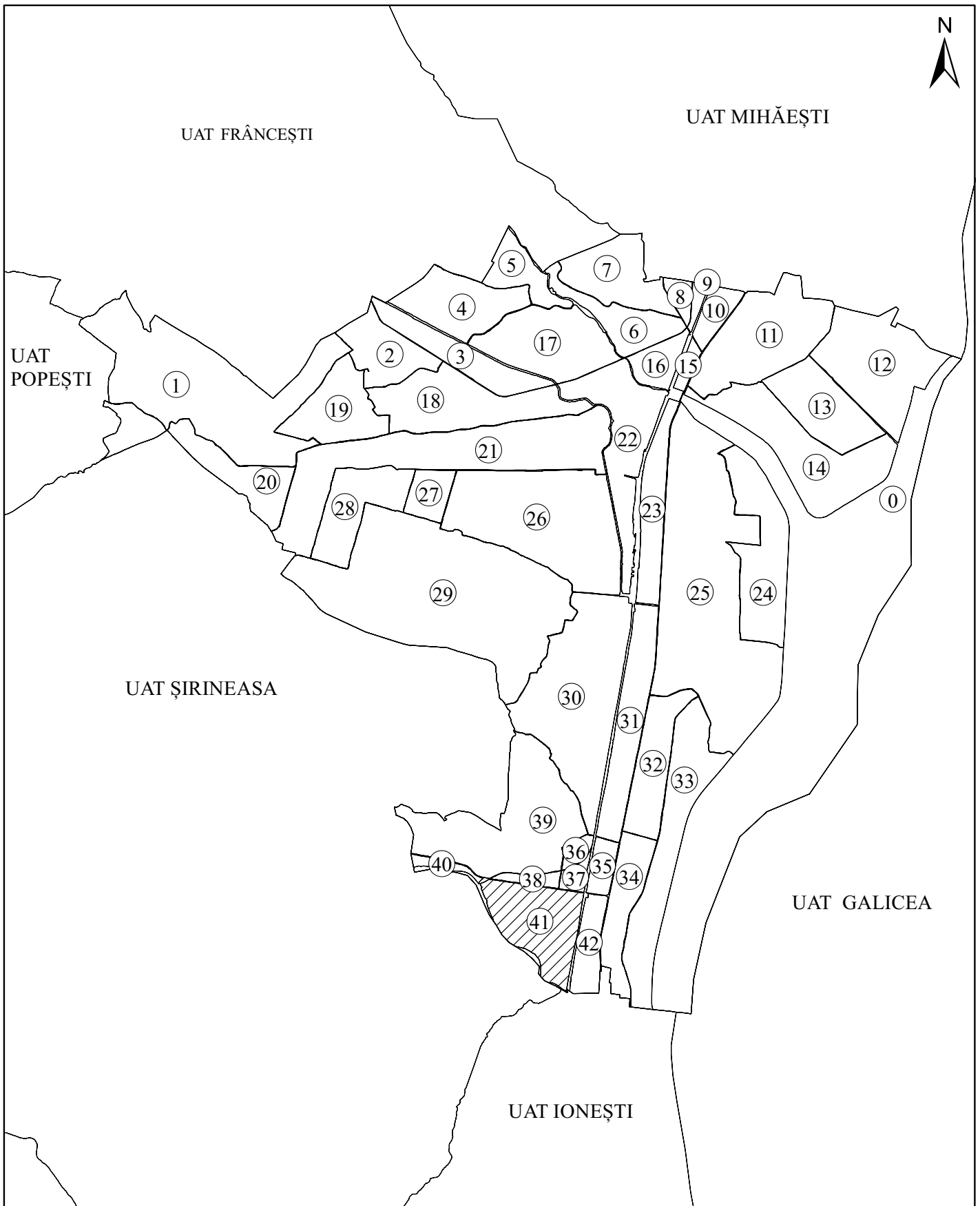
Județul Vâlcea

U.A.T. Alunu

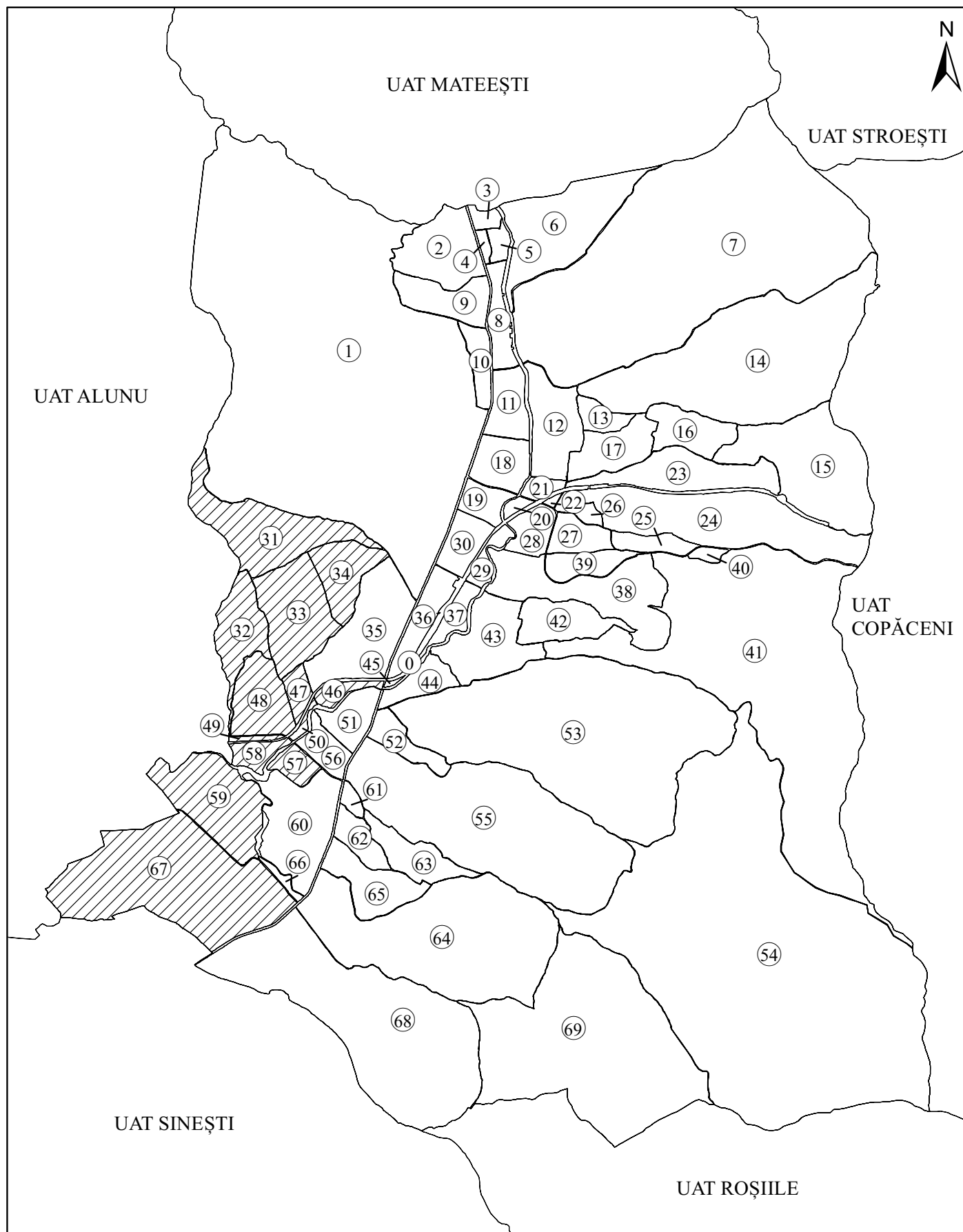
Sectoare: 51, 66, 67, 68, 69, 70, 77

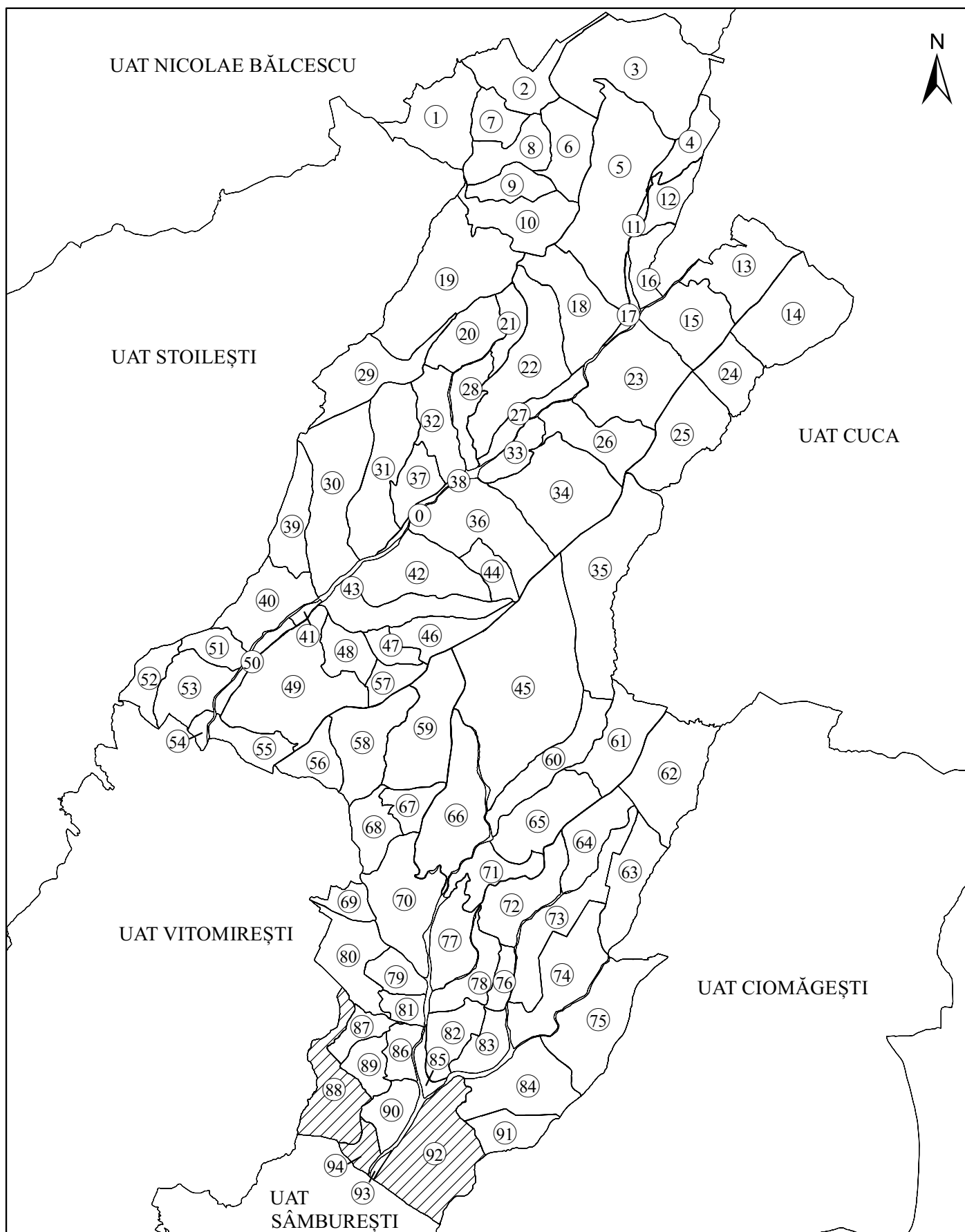
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Băbeni
Sector: 41

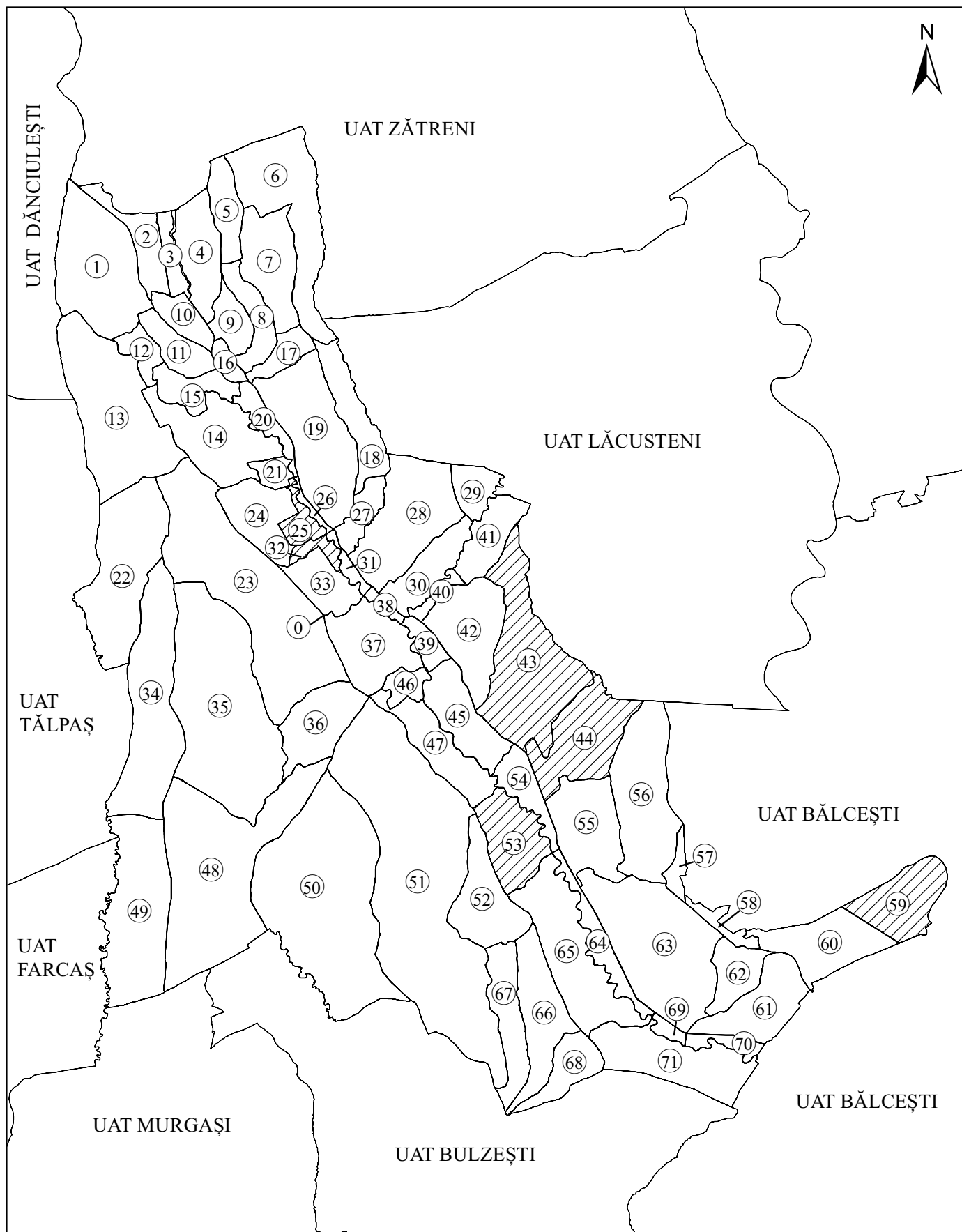
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Berbești
Sectoare: 31, 32, 33, 34, 46, 47, 48, 49, 50, 57, 58, 59, 67

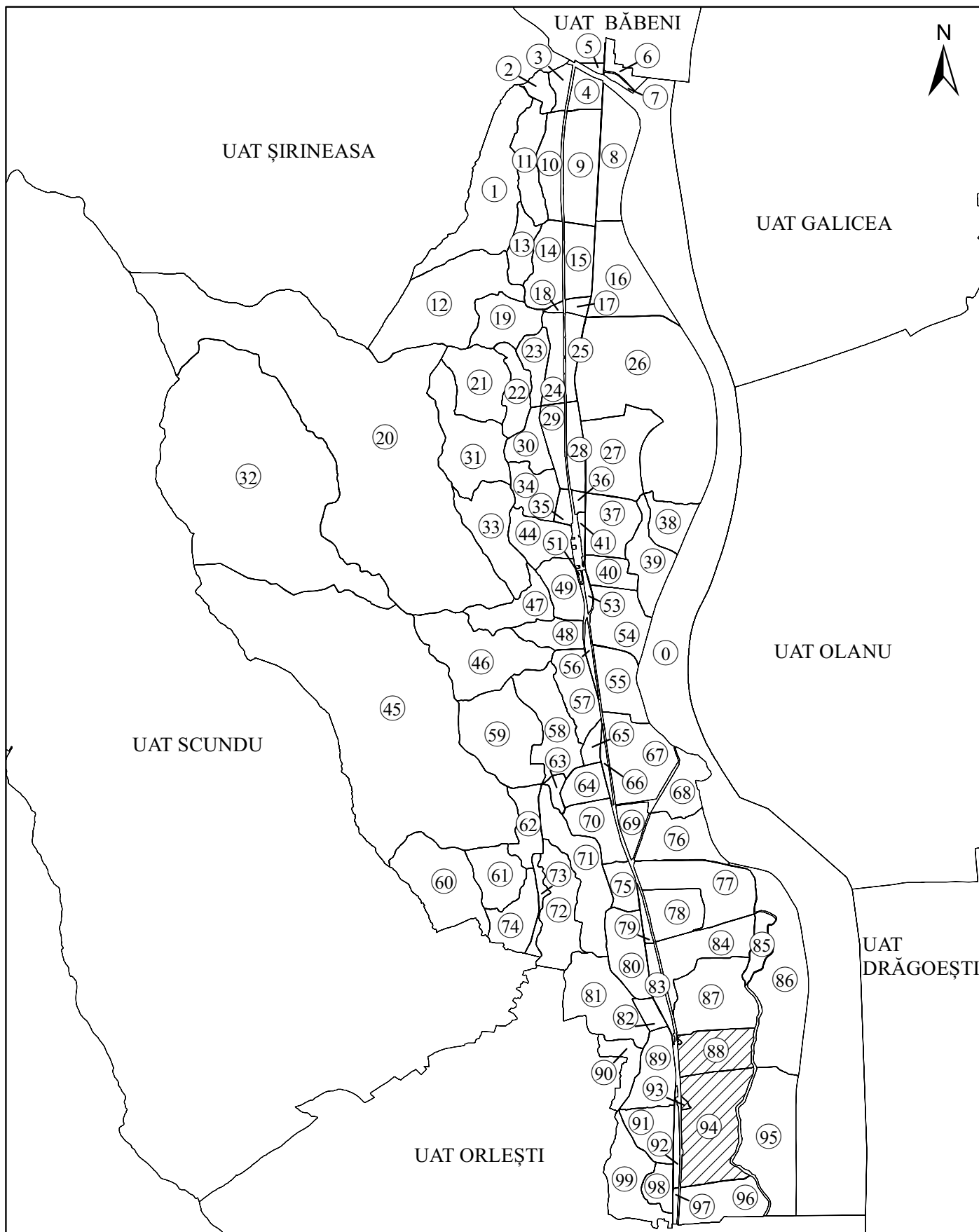
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județul Vâlcea
 U.A.T. Dănicei
 Sectoare: 88, 92, 94

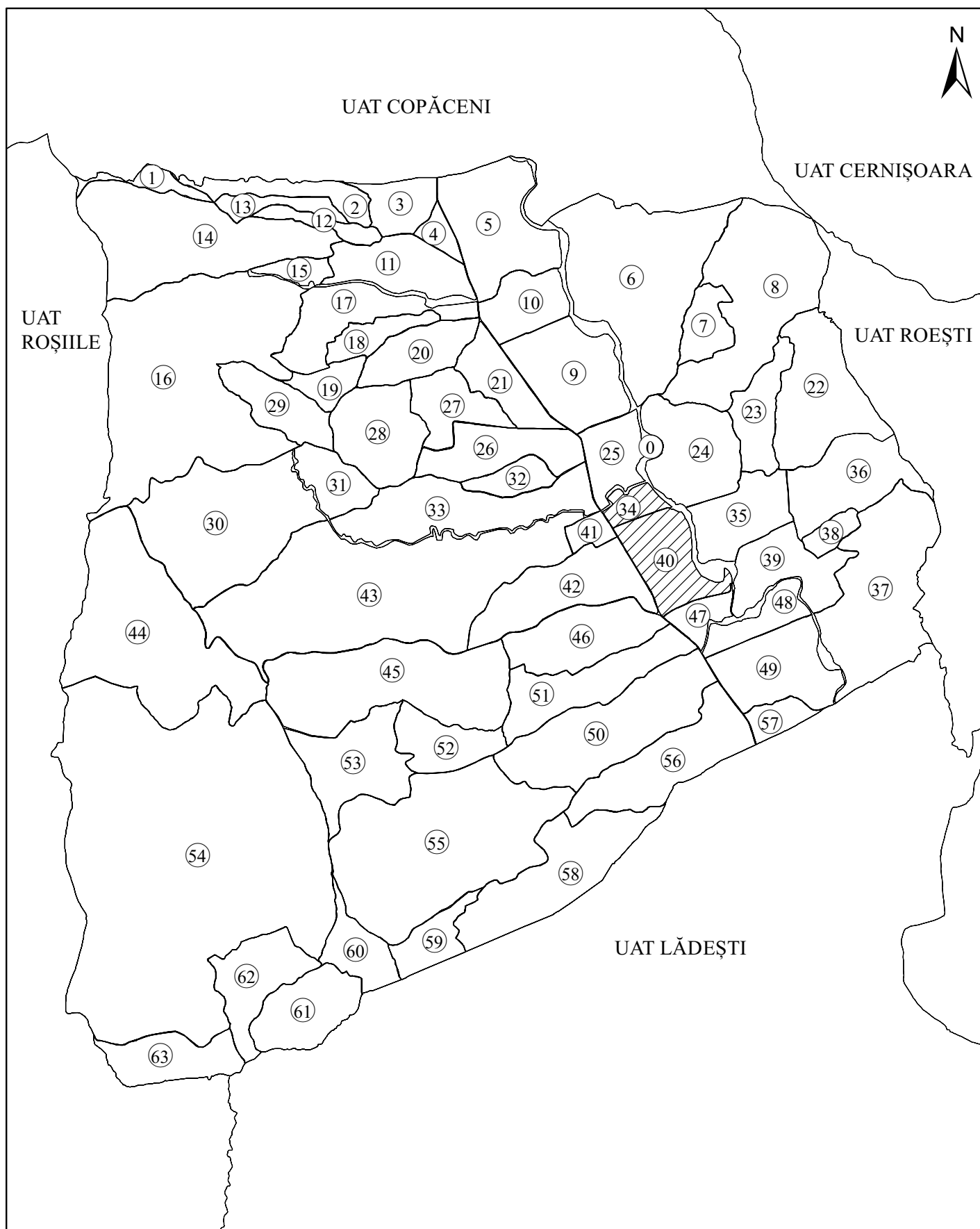
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Ghioroiu
Sectoare: 25, 32, 43, 44, 53, 59

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județul Vâlcea
 U.A.T. Ionești
 Sectoare: 88, 93, 94

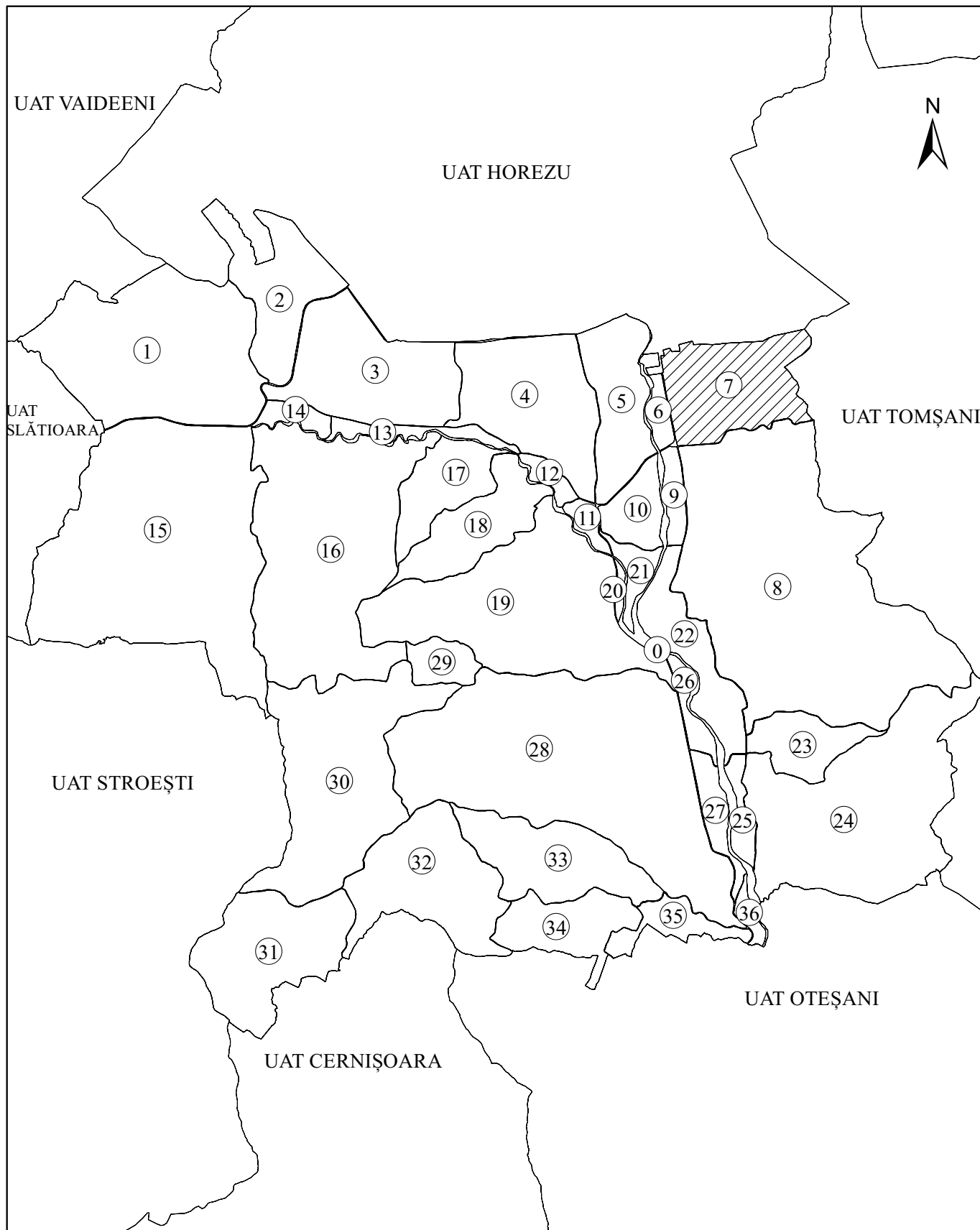
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Lăpușata
Sectoare: 34, 40

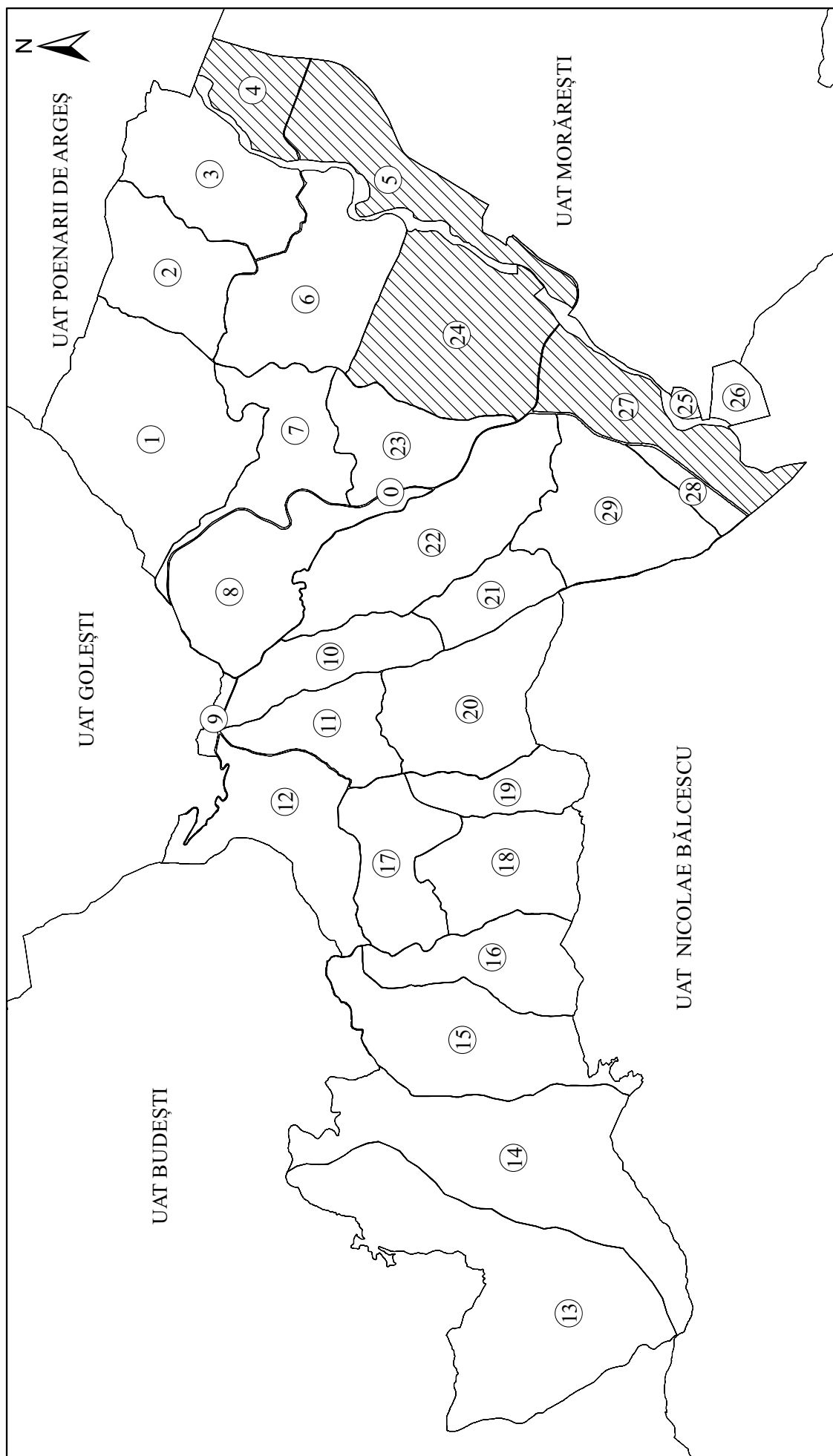
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județul Vâlcea
U.A.T. Măldărești

Sector: 7

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județul Vâlcea
 U.A.T. Milcoiu
 Sectoare : 4, 5, 24, 27

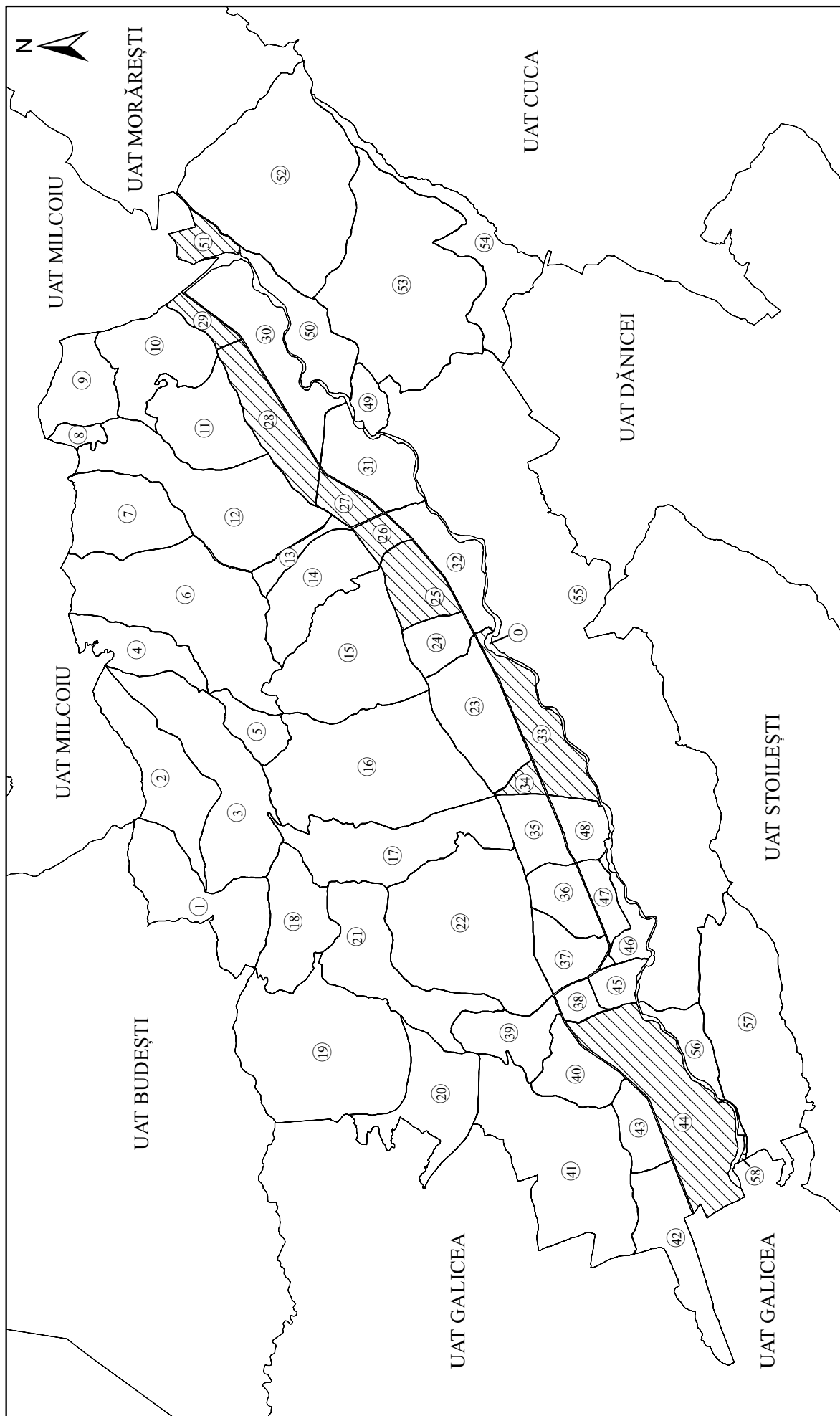

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

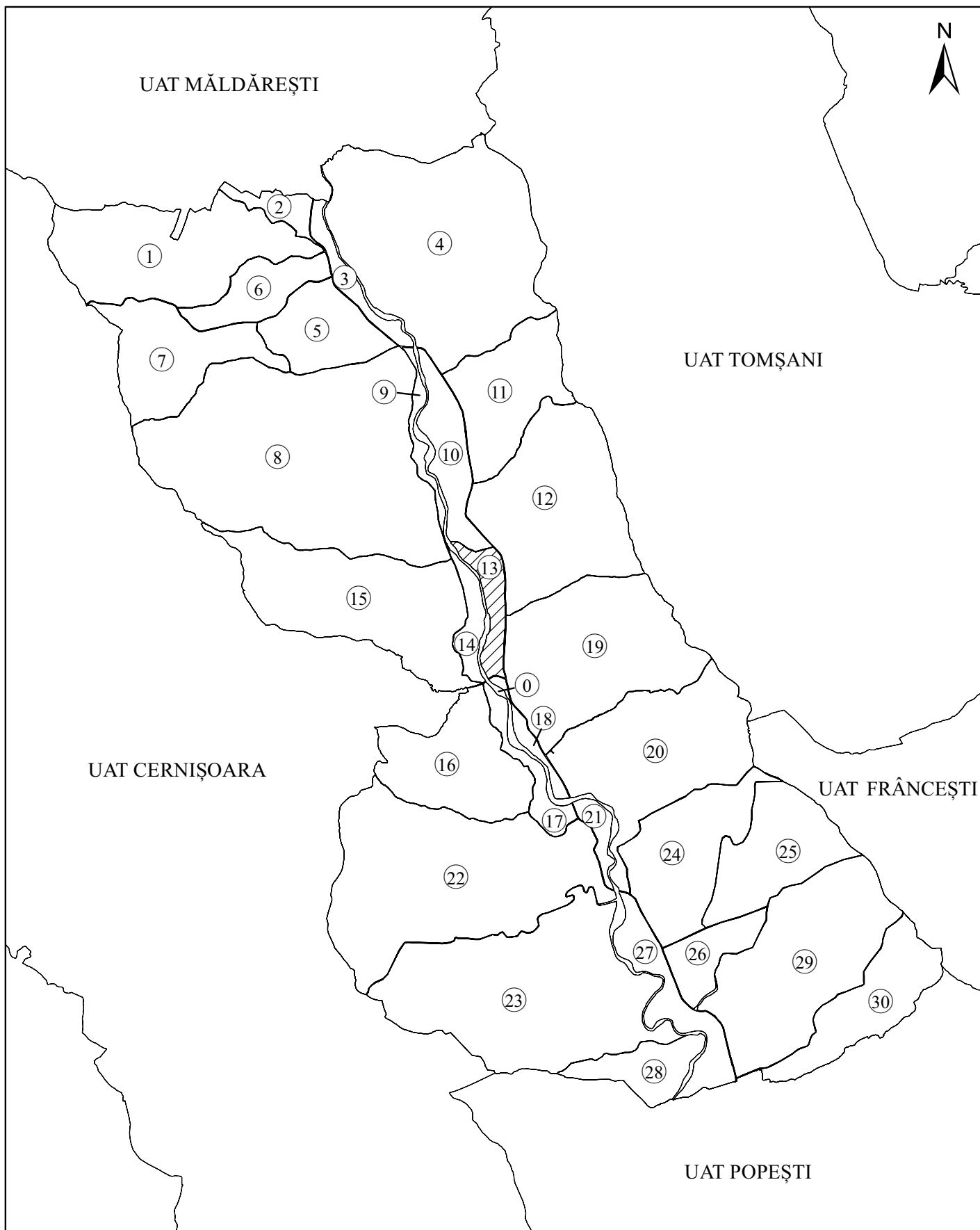
Județul Vâlcea

U.A.T. Nicolae Bălcescu

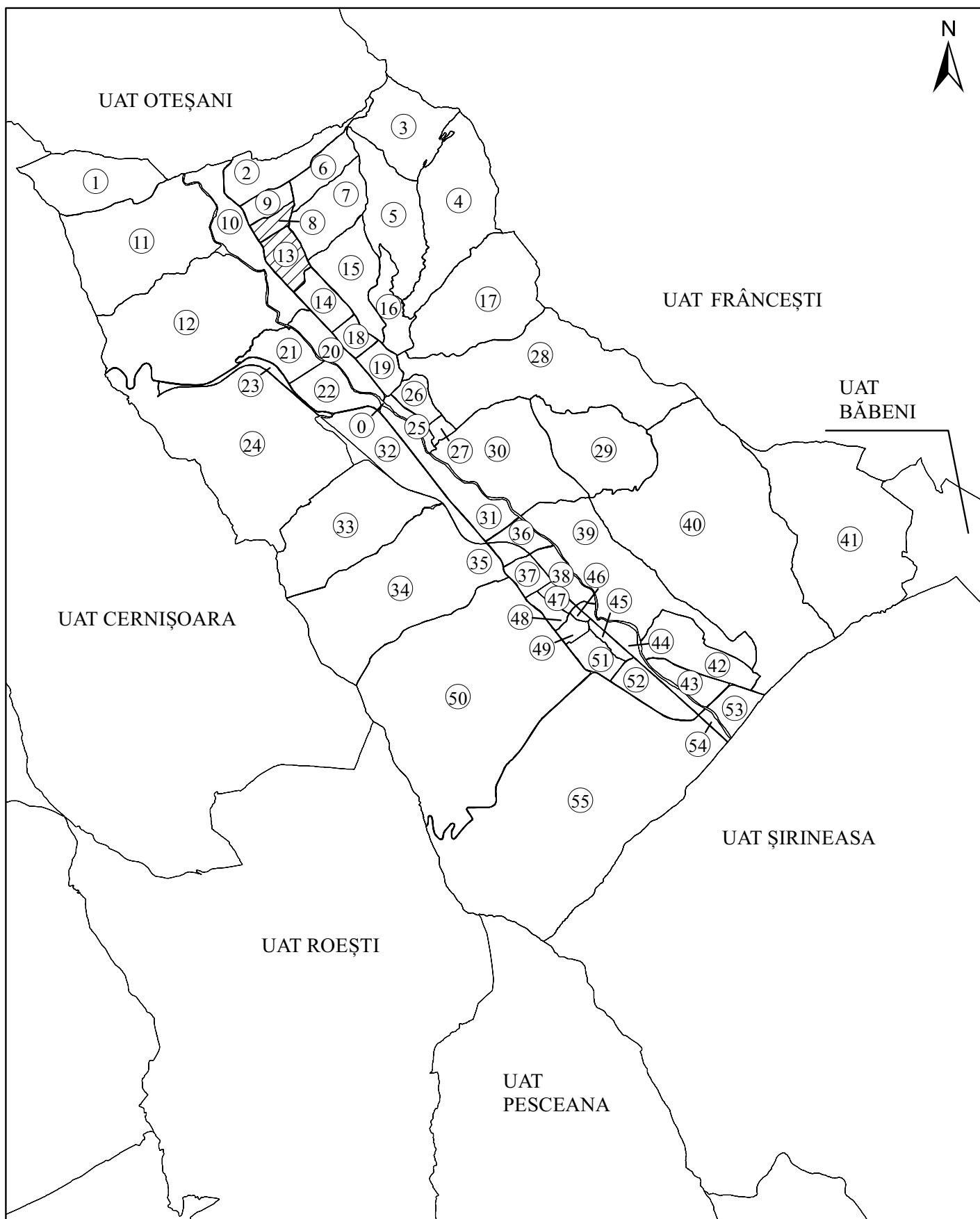
Sectoare : 25, 26, 27, 28, 29, 33, 34, 44, 51

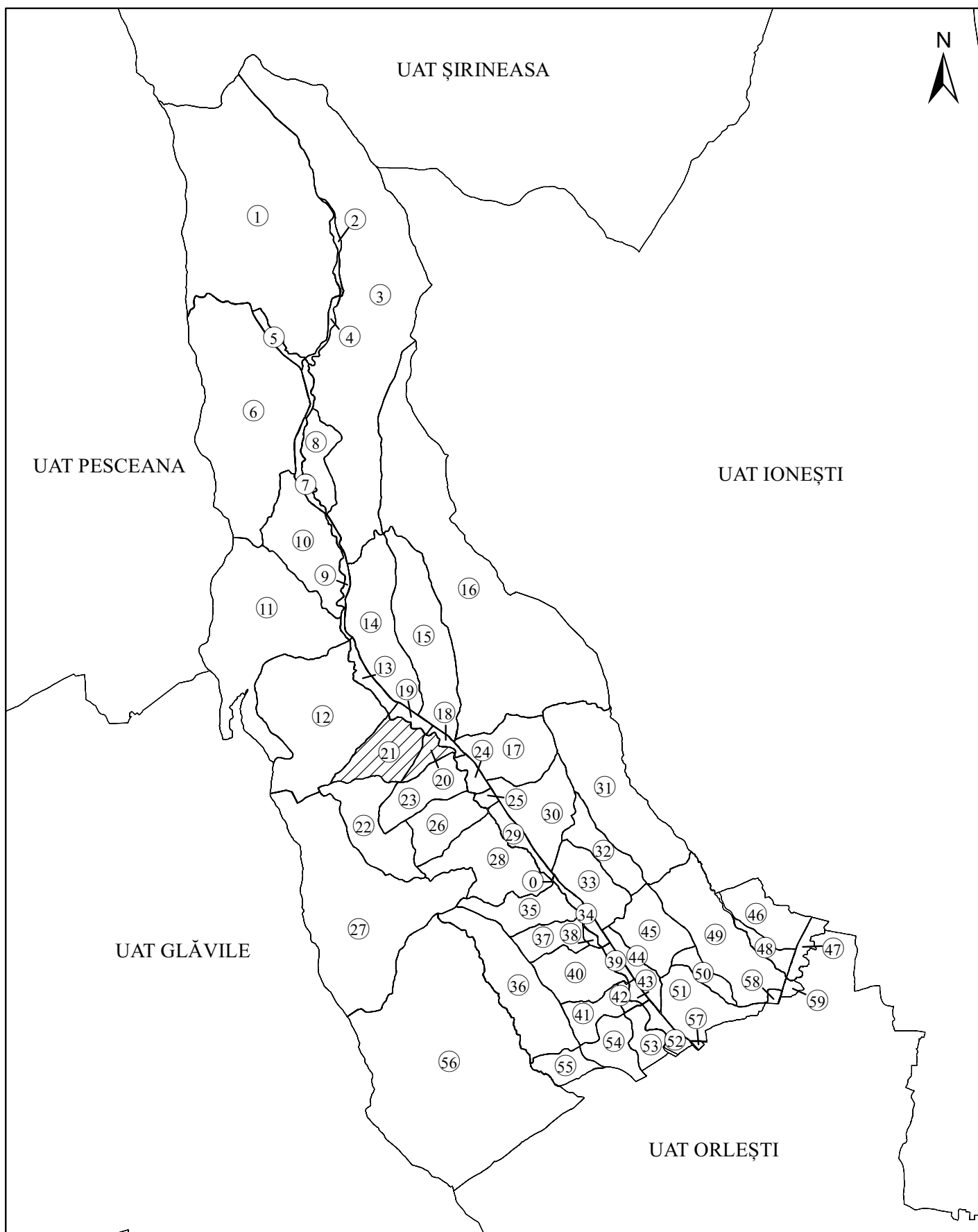
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Oteșani
Sector: 13

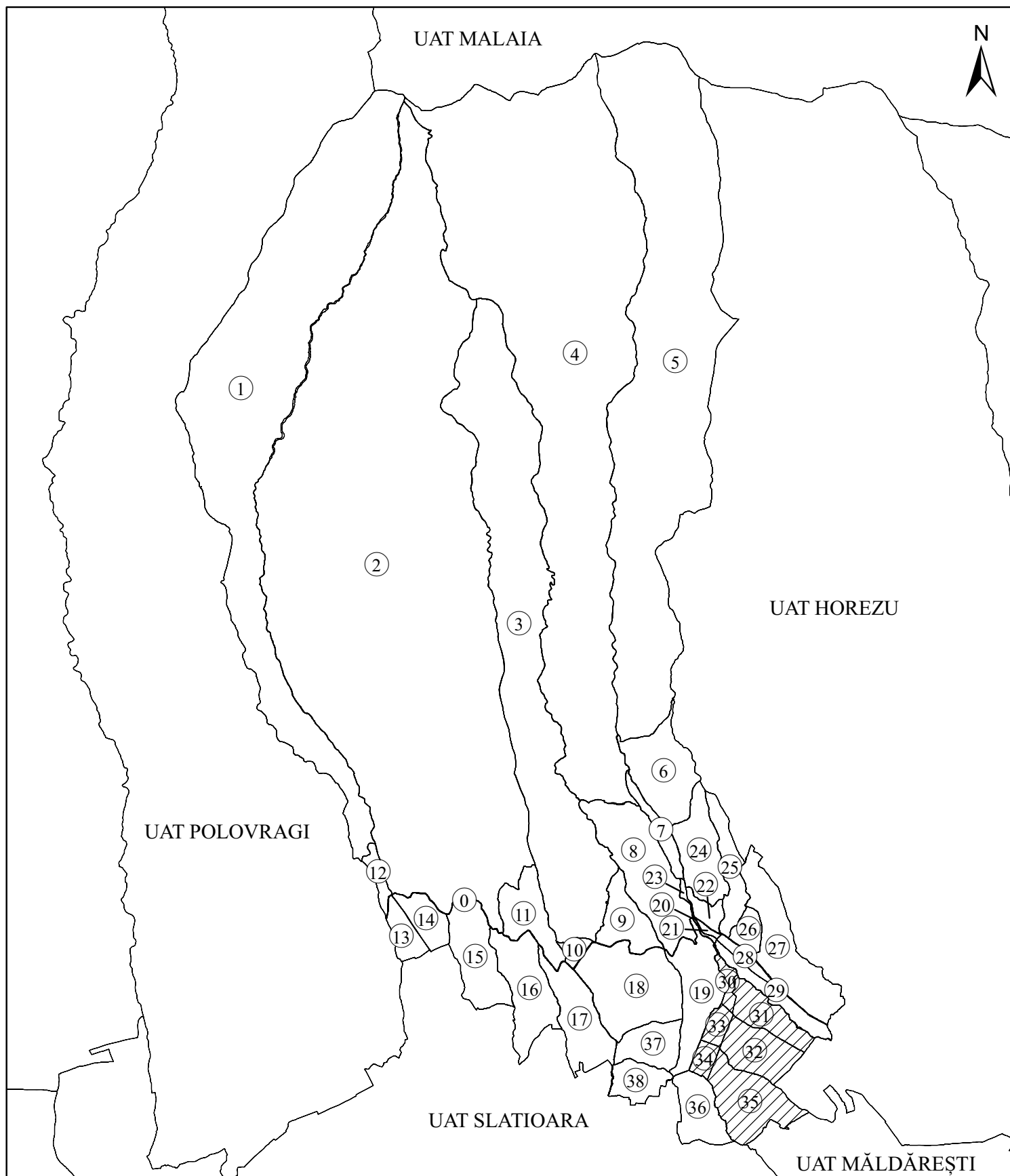
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Popești
Sectoare : 8, 13

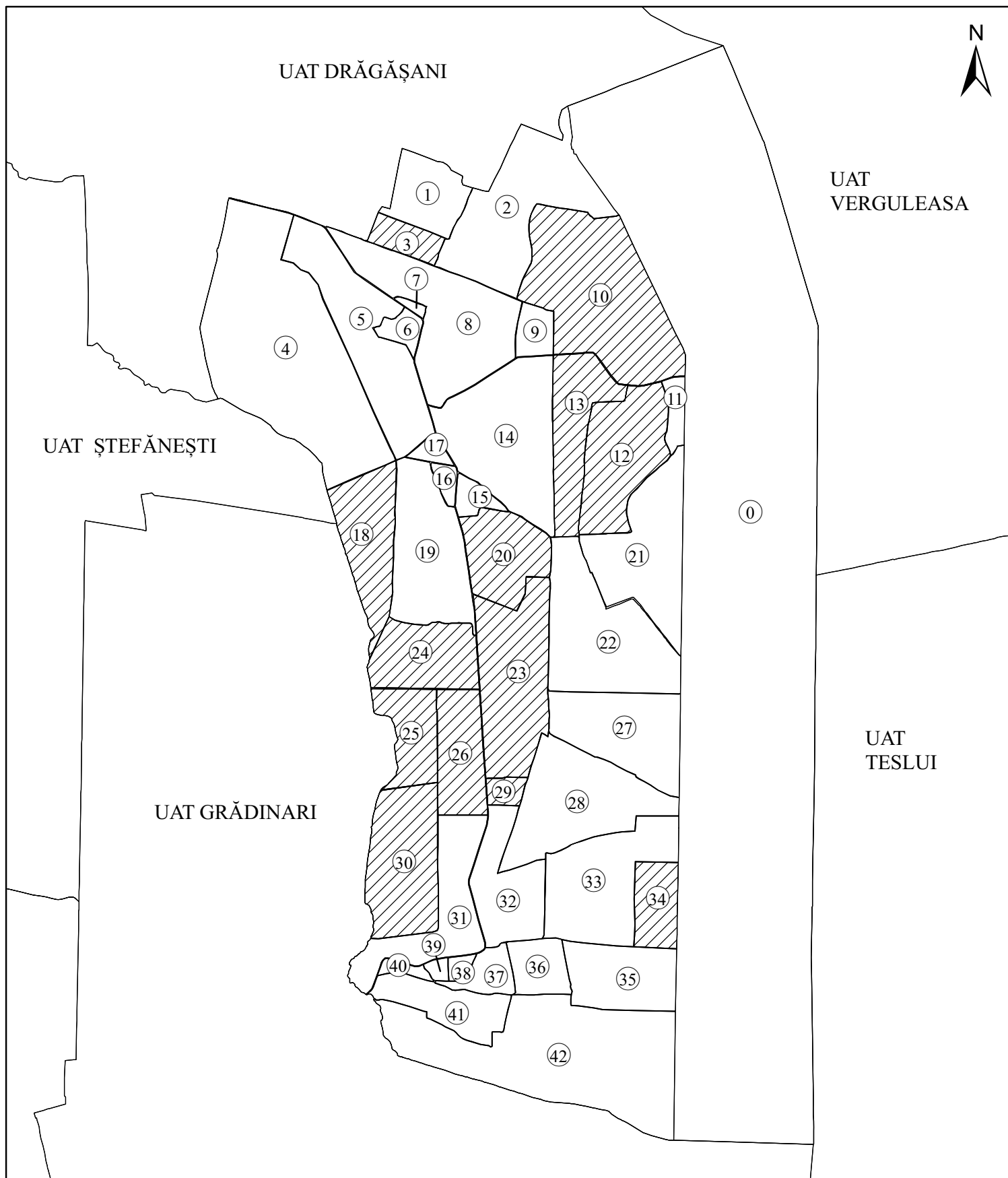
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Scundu
Sectoare : 20, 21

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județul Vâlcea
 U.A.T. Vaideeni
 Sectoarele : 30, 31, 32, 33, 34, 35

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Județul Vâlcea
U.A.T. Voicești
Sectoarele: 3, 10, 12, 13, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 29, 30, 34

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind aprobarea Normelor specifice pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă și modificarea și completarea unor regulamente și instrucțiuni din domeniul feroviar**

Având în vedere Referatul Direcției transport feroviar nr. 35.171 din 13 septembrie 2018, ținând cont de prevederile:

— art. 16 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 55/2006 privind siguranța feroviară, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 alin. (2) lit. m) pct. (ii) din anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității de Siguranță Feroviară Română — ASFR” la anexa nr. 1 „Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Feroviare Române — AFER” la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 1 și 12 și art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — (1) Se aprobă Normele specifice pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Normele specifice pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă stabilesc o serie de prevederi specifice pentru circulația acestor trenuri numai pe anumite secții de circulație, cu aplicare complementară față de normele naționale de siguranță în vigoare.

(3) Prevederile prezentului ordin nu se aplică operatorilor de transport feroviar care stabilesc să utilizeze în deservirea trenurilor directe de marfă echipe complete, formate din mecanic și mecanic ajutor de locomotivă, sau sistem simplificat, fără mecanic ajutor de locomotivă.

(4) Secțiile de circulație pe care vor circula trenurile de marfă deservite de către un singur agent — mecanicul de locomotivă trebuie să îndeplinească condițiile tehnice minime prevăzute în anexa la prezentul ordin.

(5) Înainte de aplicarea tipului de deservire a trenurilor de marfă numai cu un singur agent — mecanicul de locomotivă, operatorii de transport feroviar care vor opera aceste trenuri, precum și administratorul/gestionarii pe a cărui/căror infrastructură feroviară vor circula aceste trenuri vor evalua și vor aprecia riscurile schimbării efectuate pentru acest tip de deservire, conform prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013 al Comisiei din 30 aprilie 2013 privind metoda de siguranță comună pentru evaluarea și aprecierea riscurilor și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 302/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Pentru aplicarea tipului de deservire a trenurilor de marfă numai cu un singur agent — mecanicul de locomotivă, operatorii de transport feroviar care vor opera aceste trenuri, precum și administratorul/gestionarii pe a cărui/căror infrastructură feroviară vor circula aceste trenuri vor întocmi proceduri specifice de evaluare a riscurilor pentru gestionarea schimbării și pentru aplicarea metodei de siguranță comune în vederea evaluării și aprecierii riscurilor, conform Regulamentului (UE) nr. 1.158/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea certificatelor de siguranță feroviară, respectiv Regulamentului (UE) nr. 1.169/2010 al Comisiei din 10 decembrie 2010 privind o metodă de siguranță comună pentru evaluarea conformității cu cerințele pentru obținerea autorizației de siguranță feroviară, proceduri care vor face parte din propriul sistem de management al siguranței.

(7) Trenurile de marfă deservite de către un singur agent — mecanicul de locomotivă nu vor avea în componere vagoane încărcate cu mărfuri periculoase din categoria „explozibile”.

(8) În cazul efectuării transportului de mărfuri periculoase, altele decât cele din categoria „explozibile”, operatorii de transport feroviar, pe lângă aplicarea prevederilor Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 402/2013, trebuie să implice în evaluarea și aprecierea riscurilor și consilierul de siguranță transport mărfuri periculoase, certificat de către Autoritatea de Siguranță Feroviară Română — ASFR, conform reglementărilor specifice aplicabile.

Art. II. — Regulamentul de exploatare tehnică feroviară nr. 002, aprobat prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.186/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 29 octombrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **La articolul 157, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Pot fi deservite numai de către un singur agent — mecanicul de locomotivă trenurile de marfă, conform normelor specifice pentru acest tip de deservire.”

Art. III. — Regulamentul pentru circulația trenurilor și manevra vehiculelor feroviare — nr. 005, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.816/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.064 și 1.064 bis din 28 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 108, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Trenurile trebuie să fie deservite de către cel puțin doi agenți, dintre care unul este mecanicul, iar al doilea agent al trenului poate fi: mecanic ajutor, șef de tren sau un alt agent autorizat pentru a executa funcția de șef de tren. În cazul trenurilor formate din automotoare dotate cu calculator de bord care permite efectuarea probelor de frână de către mecanic din postul de conducere, al doilea agent al trenului poate fi conductor de tren autorizat pentru manipularea instalațiilor de siguranță circulației cu care sunt echipate automotoarele, pentru menținerea pe loc a acestora la manevră și/sau în circulația trenurilor în cazul conducerii simplificate. Trenurile care pot fi deservite de cel puțin un agent — mecanicul de locomotivă sau conducătorul vehiculului feroviar — sunt:

- a) automotoarele și ramele electrice sau diesel;
- b) UAM cu sau fără vagoane;
- c) locomotiva izolată;

d) trenurile de marfă, conform normelor specifice pentru acest tip de deservire.

Echipamentele și/sau dispozitivele de siguranță și vigilență din dotarea vehiculelor feroviare prevăzute la lit. a), b), c) și d) trebuie să îndeplinească cerințele obligatorii impuse, să fie în stare de funcționare și în acțiune.”

Art. IV. — Regulamentul de remorcare și frânare nr. 006, aprobat prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.815/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 și 1.043 bis din 24 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 60 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) înainte de plecarea trenului din stație sau linie curentă, în cazul când durata staționării sau timpul de la terminarea ultimei probe de frână a depășit 30 de minute, numai pentru trenurile de călători;”

2. După articolul 70 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 7-a „Alte verificări la trenurile de marfă”, cuprinzând articolul 70¹, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 7-a

Alte verificări la trenurile de marfă

Art. 70¹. — Înainte de plecarea trenului de marfă din stație, în cazul când durata staționării sau timpul de la terminarea ultimei probe de frână a depășit 30 de minute, se va executa verificarea ieșirii aerului prin robinetul frontal de la ultimul vehicul feroviar remorcat din compunerea trenului, prin deschiderea de către un agent al operatorului de transport feroviar a robinetului frontal de aer de la ultimul vehicul feroviar remorcat din tren timp de 15—20 de secunde, în funcție de lungimea trenului, mecanicul urmărind în acest timp scăderea bruscă a presiunii în conducta generală de aer a trenului și creșterea presiunii în cilindrii de frână ai locomotivei.”

3. La articolul 71 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) la punerea în mișcare a trenului de marfă după ce acesta a fost oprit în linie curentă, în cazul în care durata staționării a depășit 30 de minute.”

4. La articolul 80, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) Când trenul este compus din vehicule feroviare echipate cu frână moderabilă la defrânare și locomotiva este echipată cu robinet al mecanicului care compensează pierderile de aer în poziția de frânare de serviciu, menținerea pe loc a trenului se asigură cu frâna automată, făcând o scădere a presiunii de 0,6 ÷ 0,7 bar, cu frâna directă și de mână a locomotivei, respectiv a automotorului.”

5. La articolul 80, alineatul (2) se abrogă.

Art. V. — Instrucțiunile pentru activitatea personalului de locomotivă în transportul feroviar nr. 201, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.229/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 și 23 bis din 15 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 13 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) mecanicul aflat în deservirea trenului de marfă fără al doilea agent se deplasează pentru menținerea pe loc a trenului sau a grupurilor de vagoane, dar numai după:

— efectuarea unei frânări rapide cu frâna automată a trenului;

— asigurarea locomotivei cu ambele frâne de mână, după caz;
— aducerea robinetului mecanicului în poziție neutră și blocarea acestuia;
— oprirea motorului diesel/deconectarea locomotivei, coborârea pantografului.

În acest caz se vor lua măsuri de încuiere a locomotivei de către mecanic.”

2. La articolul 60, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Pot fi deservite numai de către un singur agent — mecanicul de locomotivă trenurile de marfă, conform normelor specifice pentru acest tip de deservire.”

Art. VI. — Instrucțiunile privind revizia tehnică și întreținerea vagoanelor în exploatare nr. 250, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 1.817/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.039 și 1.039 bis din 23 noiembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 59 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) înainte de plecarea trenului din stație sau linie curentă, în cazul când durata staționării sau timpul de la terminarea ultimei probe de frână a depășit 30 de minute, numai pentru trenurile de călători;”

2. După articolul 69 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 6-a „Alte verificări la trenurile de marfă”, cuprinzând articolul 69¹, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Alte verificări la trenurile de marfă

Art. 69¹. — Înainte de plecarea trenului de marfă din stație, în cazul când durata staționării sau timpul de la terminarea ultimei probe de frână a depășit 30 de minute, se va executa verificarea ieșirii aerului prin robinetul frontal de la ultimul vehicul feroviar remorcat din compunerea trenului, prin deschiderea de către un agent al operatorului de transport feroviar a robinetului frontal de aer de la ultimul vehicul feroviar remorcat din tren timp de 15—20 de secunde, în funcție de lungimea trenului, mecanicul urmărind în acest timp scăderea bruscă a presiunii în conducta generală de aer a trenului și creșterea presiunii în cilindrii de frână ai locomotivei.”

Art. VII. — Norma privind serviciul continuu maxim admis pe locomotivă, efectuat de personalul care conduce și/sau deservește locomotive în sistemul feroviar din România, aprobată prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 256/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 8 aprilie 2013, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 3, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) 9 ore pentru trenurile de călători și mixte, precum și pentru trenurile de marfă deservite de către un singur agent — mecanicul de locomotivă, din care timpul de conducere efectivă a locomotivei nu va depăși 7 ore;”

Art. VIII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 90 de zile de la data publicării.

Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

NORME SPECIFICE**pentru deservirea trenurilor de marfă de către un singur agent — mecanicul de locomotivă****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Trenul de marfă, denumit în continuare *tren*, poate fi deservit numai de către un singur agent, respectiv mecanicul de locomotivă, denumit în continuare *mecanic*, cu respectarea prezentelor norme specifice.

CAPITOLUL II**Supravegherea prin defilare a trenurilor în circulație**

Art. 2. — (1) În cazul opririi trenului aflat în circulație datorită avizării asupra unui pericol constatat la supravegherea prin defilare — cazuri de defecte vizibile și/sau sesizabile prin zgomotul produs care periclitează siguranța circulației și securitatea transporturilor, operatorul de transport feroviar, denumit în continuare *OTF*, asigură prezența unui revizor tehnic de vagoane sau a unui agent autorizat la proba frânei al unui *OTF* pentru constatarea cauzelor care au produs defectele și stabilirea condițiilor de circulație a vehiculelor feroviare din tren.

(2) În cazul opririi trenului în linie curentă datorită avizării asupra unui pericol constatat la supravegherea prin defilare, mecanicul ia măsuri de oprire și asigurare pe loc a trenului, după care solicită locomotivă de ajutor deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui *OTF*.

CAPITOLUL III**Posturi de barieră din linie curentă deservite de agenți/posturi de macazuri din linie curentă**

Art. 3. — (1) În cazul în care agentul unui post de barieră din linie curentă nu răspunde la telefon sau când instalația telefonică este defectă și nu se poate lua legătura cu acesta, trenul nu se expediază din stație până la remedierea situației.

(2) În cazul trenului cu trecere prin stație, atunci când agentul postului de barieră din linie curentă nu răspunde la telefon sau când instalația telefonică este defectă și nu se poate lua legătura cu acesta, trenul va fi oprit și nu se expediază din stație până la remedierea situației.

Art. 4. — În cazul în care acarul unui post de macazuri din linie curentă nu răspunde la telefon sau când instalația telefonică este defectă și nu se poate lua legătura cu acesta, trenul nu se expediază din stație până la remedierea situației.

CAPITOLUL IV**Puncte de secționare cu serviciul de mișcare suspendat temporar**

Art. 5. — În cazul în care agentul dintr-un punct de secționare — stație în care serviciul de mișcare este suspendat temporar nu răspunde la telefon, trenul nu se expediază din stația premergătoare punctului de secționare respectiv până la remedierea situației.

CAPITOLUL V**Puncte de secționare și posturi de macazuri din linie curentă în cazul conducerii centralizate a circulației trenurilor**

Art. 6. — (1) În cazul în care agentul unui punct de secționare care urmează să primească trenul nu răspunde la apelul telefonic al operatorului de circulație, agentul punctului de secționare din care se expediază trenul nu expediază trenul din punctul de secționare respectiv până la remedierea situației.

(2) În cazul în care agentul unui punct de secționare prin care trenul urmează să treacă fără oprire nu răspunde la apelul telefonic al operatorului de circulație, trenul nu se expediază din

punctul de secționare premergător punctului de secționare respectiv până la remedierea situației.

Art. 7. — În cazul în care agentul unui post de macazuri din linie curentă nu răspunde la apelul telefonic al operatorului de circulație, agentul punctului de secționare din care se expediază trenul nu expediază trenul din punctul de secționare respectiv până la remedierea situației.

CAPITOLUL VI**Instalații de siguranță, vigență și control al vitezei trenurilor**

Art. 8. — (1) Se interzice remorcarea trenului cu dispozitivul de siguranță și vigență — *DSV* și/sau cu instalația de control punctual al vitezei — *INDUSI* de pe locomotivă defecte(ă).

(2) În cazul defectării în parcurs a dispozitivului de siguranță și vigență — *DSV* și/sau a instalației de control punctual al vitezei — *INDUSI* de pe locomotivă, mecanicul trenului declară locomotiva defectă, avizează impiegatul de mișcare, denumit în continuare *IDM*, despre defectul produs și solicită locomotivă de ajutor care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui *OTF*.

CAPITOLUL VII**Oprirea neprevăzută a unui tren în linie curentă**

Art. 9. — Toate locomotivele active din compunerea trenului vor fi prevăzute cu câte 4 saboți de mână.

Art. 10. — (1) În cazul opririi neprevăzute a trenului în linie curentă, mecanicul trenului este obligat să frâneze trenul cu frâna automată și să comunice *IDM* cauzele identificate privind oprirea neprevăzută a trenului, respectiv: obstacole în linie curentă, neasigurarea gabaritului pe linia vecină, ruperea trenului, defecțiuni la locomotivă, defecțiuni la vehiculele feroviare remorcate din tren, defecțiuni la frâna automată — întreruperea conducerii generale de aer a trenului, vehicule feroviare remorcate deraiate, încărcătură deplasată, vagoane deraiate și altele asemenea.

(2) Dacă oprirea neprevăzută a trenului se datorează unor nereguli apărute la vehiculele feroviare remorcate din corpul trenului, mecanicul trenului ia măsuri de menținere pe loc a trenului și solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui *OTF*.

(3) Dacă oprirea neprevăzută a trenului se datorează unor nereguli apărute la locomotivă, mecanicul trenului declară locomotiva defectă, solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui *OTF*, și ia măsuri de menținere pe loc a trenului.

(4) Dacă oprirea neprevăzută a trenului se datorează unor nereguli la frâna automată — întreruperea conducerii generale de aer sau manipularea semnalelor de alarmă, mecanicul trenului oprește trenul folosind toate mijloacele de frânare, comunică *IDM* cauzele identificate privind oprirea neprevăzută a trenului, solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui *OTF* și ia măsuri de menținere pe loc a trenului.

(5) La defectarea totală sau parțială a frânei automate a trenului în linie curentă, în cazul în care nu se mai asigură procentul necesar de masă frânată prevăzută în livretul de mers, mecanicul trenului procedează conform prevederilor alin. (4).

(6) În toate situațiile în care se impune părăsirea cabinei locomotivei de către mecanicul trenului, menținerea pe loc a locomotivei se va face cu frâna directă, prin strângerea frânelor

de mână de la ambele posturi de conducere sau din sala mașinilor și prin punerea a 2 saboți de mână la roțile extreme ale locomotivei, câte unul pentru fiecare sens de mers.

(7) În cazul în care s-a solicitat locomotivă de ajutor, saboții vor fi îndepărtați de către mecanicul trenului numai după legarea locomotivei de ajutor la tren și frână.

Art. 11. — (1) În cazul ruperii trenului și rămânerii în linie curentă a părții rupte, mecanicul trenului comunică IDM cauzele opririi trenului în linie curentă, solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui OTF, și ia măsuri de asigurare a grupurilor de vagoane.

(2) Mecanicul trenului va asigura grupul de vehicule feroviare oprite cu toate mijloacele avute la dispoziție, apoi va asigura grupul de vehicule feroviare desprinse de tren, în cazul în care acest lucru este posibil.

Art. 12. — (1) În cazul în care trenul a fost oprit în linie curentă și nu își mai poate continua mersul, mecanicul trenului comunică IDM cauzele opririi trenului în linie curentă, solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui OTF și ia măsuri de asigurare a trenului.

(2) Se interzice darea înapoi a trenului în cazul în care trenul oprit în linie curentă nu își mai poate continua mersul.

Art. 13. — Dacă demararea unui tren oprit în linie curentă nu este posibilă din cauza unui spor de rezistență caracteristică la demaraj, mecanicul trenului comunică IDM cauzele opririi trenului în linie curentă și solicită locomotivă de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui OTF.

Art. 14. — (1) În cazurile prevăzute la art. 10, 11, 12 și 13, dacă nu mai există un tren în circulație în urma celui rămas în linie curentă, IDM din capătul dinspre pantă a liniei curente asigură un parcurs de intrare spre linia de evitare — scăpare, dacă aceasta există.

(2) La solicitarea locomotivei de ajutor, în baza dispoziției operatorului regulatorului de circulație — RC, IDM trimite în linie curentă locomotiva de ajutor, care va fi deservită de mecanic și un al doilea agent autorizat la proba frânei al unui OTF, și înscrie în ordinul de circulație înmănat mecanicului condițiile de circulație.

(3) Prin măsuri de menținere pe loc/asigurare a trenului rămas în linie curentă, respectiv măsuri de asigurare a grupurilor de vagoane se înțelege și strângerea frânelor de mână ale vagoanelor de către mecanic, conform mențiunilor din „nota de repartizare a frânelor de mână”, care constituie document însoțitor al trenului.

Art. 15. — (1) În cazurile prevăzute la art. 10, 11, 12 și 13, dacă mai există un tren în circulație în urma celui rămas în linie curentă — circulația trenurilor după sistemul blocului de linie automat — BLA, IDM comunică mecanicului trenului în circulație în urma celui rămas în linie curentă să nu depășească semnalul luminos de trecere al BLA care indică o unitate luminoasă de culoare roșie.

(2) Dacă IDM nu poate comunica cu mecanicul trenului în circulație din urma trenului rămas în linie curentă, atunci raportează către operatorul RC situația creată, care va stabili măsurile necesare pentru eliberarea liniei curente ce fac parte din propriul sistem de management al siguranței.

Art. 16. — În cazul trenului rămas în linie curentă, respectiv al depășirii timpului de mers al trenului și al imposibilității comunicării prin radiotelefon cu mecanicul trenului, IDM din stația în care trebuia să sosească trenul ia legătura cu operatorul RC, care va stabili măsurile necesare pentru eliberarea liniei curente ce fac parte din propriul sistem de management al siguranței.

CAPITOLUL VIII

Condiții tehnice minime pe care trebuie să le îndeplinească secțiile de circulație pe care vor circula trenurile de marfă deservite de către un singur agent — mecanicul, condiții privind vehiculele feroviare din compunerea trenului

Art. 17. — Condițiile tehnice minime pe care trebuie să le îndeplinească secțiile de circulație pe care vor circula trenurile deservite de către un singur agent — mecanicul sunt următoarele:

a) panta caracteristică maximă a secției de circulație, indiferent de sens, maximum 6‰;

b) liniile stațiilor și haltelor de mișcare de pe secția de circulație permit gararea trenului între mărcile de siguranță, fără a fi necesară fracționarea trenului;

c) instalație de control al vitezei trenului la semnale, respectiv inductor pentru instalația autostop — echipamentul din cale, în stare de funcționare, pe secțiile de circulație dotate sau nu cu sistem de bloc de linie automat — BLA;

d) instalație de control punctual al vitezei trenului — INDUSI în stare de funcționare;

e) funcționarea instalației de radiocomunicații — radiotelefon pe toată secția de circulație respectivă, între stație și locomotiva trenului.

Art. 18. — (1) În funcție de numărul de locomotive care asigură remorcarea trenului, deservirea trenului se efectuează astfel:

a) în simplă tracțiune — conducerea și deservirea locomotivei sunt realizate de mecanicul autorizat pentru conducerea trenurilor de marfă în sistem simplificat;

b) în multiplă tracțiune — conducerea și deservirea locomotivei din capul trenului sunt realizate de mecanicul autorizat pentru conducerea trenurilor de marfă în sistem simplificat; celelalte locomotive active din tren — multiplă, intercalată, împingătoare sunt conduse și deservite de mecanic în sistem simplificat.

(2) În cazul remorcării trenurilor cu două sau trei locomotive cu comandă multiplă prin cablu, care constituie o singură unitate de tracțiune a trenului, conducerea și deservirea se fac similar cazului prevăzut la alin. (1) lit. a).

Art. 19. — Trenurile de marfă deservite de către un singur agent — mecanicul vor avea în compunere numai vehicule feroviare echipate cu frână moderabilă la defrânare. Fac excepție vehiculele feroviare motoare care circulă remorcate în corpul trenului și sunt însoțite de personal conform reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 20. — Răspunderea pentru operațiile care se execută înainte de dezlegarea locomotivei de la tren, asigurarea contra fugirii garniturii de tren rămase fără locomotivă, ridicarea saboților de mână și slăbirea frânelor de mână după legarea locomotivei este a OTF.

Art. 21. — OTF vor întocmi proceduri specifice proprii privind modul concret de efectuare a unor operații specifice în cazul deservirii trenurilor de marfă care circulă pe secții de circulație cu panta caracteristică până la 6‰ numai de către un singur agent, respectiv mecanicul, proceduri care vor face parte în mod obligatoriu din propriul sistem de management al siguranței.

Art. 22. — La programarea trenurilor de marfă, OTF va menționa explicit în cererea de programare către administratorul/gestionarul infrastructurii feroviare distanța de circulație pe care trenul va fi deservit în acest mod, respectiv, dacă este cazul, distanța de circulație pe care trenul va fi deservit în echipă completă sau în sistem simplificat.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind acordarea vizei anuale pentru desfășurarea activităților de audit financiar, altele decât auditul statutar, pentru auditorii financiari, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România, începând cu anul 2019

În temeiul:

— art. 5 alin. (2) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 alin. (3) și (4), art. 3, art. 15 alin. (1), (2) și (5), art. 30 alin. (1) lit. I) și art. 31 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018;

— art. 4 din Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 19 decembrie 2018, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Auditorul financiar, membru al Camerei Auditorilor Financiari din România, denumită în continuare *Camera* sau *CAFR*, activ sau nonactiv, solicită anual acordarea vizei pe carnetul de auditor financiar, emis de CAFR.

(2) Viza anuală este acordată pentru desfășurarea activităților de audit financiar, altele decât auditul statutar, așa cum sunt reglementate în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*OUG nr. 75/1999*).

(3) Viza anuală va avea forma cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Viza anuală se obține de la sediul CAFR sau de la reprezentanțele regionale, începând cu prima zi lucrătoare a anului în curs până la 31 decembrie, și este valabilă până la data de 31 martie a anului următor.

(2) Viza nu se aplică retroactiv.

Art. 3. — Pentru obținerea vizei anuale, auditorul financiar membru al Camerei trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele cerințe:

a) să aibă achitate la zi (de la momentul înscrierii în Cameră și până în prezent) cotizația fixă și variabilă, pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană fizică, conform normelor CAFR. În cazul în care auditorul financiar, membru CAFR, care solicită viza anuală deține calitatea de asociat sau administrator al unei firme de audit, membră CAFR, și firma de audit respectivă trebuie să aibă achitate la zi cotizația fixă și variabilă (de la momentul înscrierii în Cameră și până în prezent);

b) să aibă completat și transmis, la zi (de la momentul înscrierii în Cameră și până în prezent), raportul anual de activitate pentru activitatea desfășurată în calitate de persoană fizică, precum și pentru activitatea desfășurată de firma de audit, membră CAFR, în cadrul căreia auditorul financiar deține calitatea de asociat sau administrator, dacă este cazul, sau declarația anuală fără activitate, după caz;

c) să îndeplinească cerințele de pregătire profesională pentru anul precedent, conform art. 5 alin. (6) lit. a) din OUG nr. 75/1999 și normelor emise de CAFR;

d) să facă dovada asigurării pentru risc profesional pentru activitatea desfășurată în calitate de auditor financiar persoană fizică, contractant principal sau subcontractant (care a desfășurat activități în calitate de auditor financiar, individual, în oricare dintre formele legale de exercitare a activității din punct de vedere economic). În cazul în care auditorul financiar care

solicită viza anuală deține calitatea de asociat sau administrator al unei firme de audit, membră CAFR, se face dovada asigurării pentru risc profesional pentru activitatea desfășurată de firma de audit respectivă. Polița de asigurare pentru risc profesional trebuie să acopere întreaga perioadă a contractului, respectiv contractelor de audit. În cazul în care polița de asigurare nu acoperă un an calendaristic (01.01—31.12), auditorul financiar depune împreună cu poliția de asigurare o declarație pe propria răspundere prin care declară că poliția de asigurare acoperă întreaga perioadă a contractului, respectiv a contractelor derulate în anul anterior.

Art. 4. — (1) Raportul anual de activitate sau declarația anuală fără activitate, după caz, se completează și se transmite Camerei doar de către auditorii financiari activi și firmele de audit, membri ai CAFR, până la data de 15 februarie a fiecărui an, pentru activitatea desfășurată în anul anterior. Auditorii financiari declarați nonactivi conform Legii nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative, membri ai CAFR, nu au obligația de a completa raportul anual de activitate sau declarația anuală fără activitate.

(2) Raportul anual de activitate sau declarația anuală fără activitate este dată pe propria răspundere a auditorului financiar/firmei de audit, membru(ă) al/a Camerei, iar orice informație eronată sau neconformă cu realitatea atrage răspunderea disciplinară a auditorului financiar sau firmei de audit.

(3) Raportul anual de activitate sau declarația anuală fără activitate, după caz, se completează online, pe site-ul CAFR, în spațiul privat al fiecărui membru al Camerei, folosind propriile date de autentificare.

(4) În urma completării online se generează automat din baza de date a CAFR un număr de înregistrare al documentului transmis, care reprezintă numărul de înregistrare al raportului de activitate/declarației anuale fără activitate.

(5) În cazuri excepționale, auditorii financiari sau firmele de audit care nu pot accesa spațiul privat depun la CAFR raportul anual de activitate sau declarația anuală fără activitate, după caz, în format fizic, semnat și datat, iar Compartimentul servicii și asistență membri sau reprezentanțele regionale introduc în baza de date a CAFR datele din documentul depus.

(6) Rectificarea datelor cuprinse în raportul anual de activitate sau în declarația anuală fără activitate se poate face cel mult în termen de 60 de zile lucrătoare de la data înregistrării la Camera a acestor documente.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), conținutul raportului anual de activitate se rectifică și în urma constatărilor echipei de inspecție din cadrul Compartimentului monitorizare, control, competență și cercetare profesională.

Art. 5. — Viza anuală menționată la art. 1 se acordă începând cu anul 2019.

Art. 6. — Compartimentele din cadrul aparatului executiv al Camerei Auditorilor Financiari din România vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 7. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gheorghe Ialomițianu

București, 19 decembrie 2018.
Nr. 99.

ANEXĂ

Forma vizelor anuale ce vor fi trecute în carnetul de auditor financiar, pentru desfășurarea activităților de audit financiar, altele decât auditul statutar

Viza anuală pentru auditorii financiari activi și pentru auditorii financiari nonactivi*)

*) Modelul vizelor este reprodus în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

